

Het wydberoemde Overtoompje

bron

Het wydberoemde Overtoompje. Isaac van der Putte, Amsterdam 1731 (onbekende druk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_wyd001wydb01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

*Hier heb je een groot getal, zo Liedjes als Liedboeken,
Noemt op dat gy begeert, ik zal het u gaan zoeken.*

Aan de zangers en zangeressen.

KLEYN JANTJE steeds gewoon, wat mooy in Druk te geven;
Brend hier weêr aan den Dag, een Alderliefst mooy Stuk,
Zo mooy als 'er geweest is by een Mens sijn Leven,
Zo lang de Waereld stond, ziet gy hier in den Druk.

U E. Dienstwillige Dienaer,
PIETER DE VOS.

***Het wydberoemde Overtoompje,
of de playzierige en vermakelyke Amsterveensche
boomgaard.***

Zynde beplant met allerhande snakeryen, minne-klagten, vryagies, oorlogsdeunen, etc. Alle op de nieuwste en aangenaamste voysen die hedendaags gezongen werden.

Een nieu lied, van een jongman die uyt wandelen ging, en wat hem is wedervaren.

Voys: Tien pond snel.

WAt ontmoet,
Imant aerdigheden,
Die somtyds te voet Gaet
hoord na mijn reden,
Hoe ik lest ging heen,
Soetjes na Amsterveen.

Een zoet Dier,
Aerdig fraey van Leden,
Kwam tot haer pleysier,
Ook die weg getreden,
Met een soeten Lag,
Bood sy my Goeden Dag.

Vrind ey zeg,
Sprak dit zoete Meysjen,
Waer so leyd de Weg,
Seg my dat een reysje,
Wysd my eens waer heen
Ik ga na Amsterveen

Engelin,
Waerde Lief gepresen,
Is het met uw zin,
Ik wil garen wesen,
Uw Gezelschap Lief,
Ik ben tot uw Gerief.

Ik sprak so,
En heb daer niet tegen,
Wandeld maer met my,
Daer is niet aen gelegen,
Ik ben wel te vreen,
En wy Kuyerde heen.

Terwylen wy
 Samen gingen Wandelen,
 Raekten ik al vry
 Wat van de Min te handelen,
 Ik zey Liefste myn,
 Wild gy myn Byslaep zijn.

Ia fiat,
 Sprak dit zoete Meysje,
 Keerd weer na de Stadt,
 Wy sullen een reysje,
 Hupse brave kwant,
 Nemen een schoonder Trant.

Dese Blom,
 En wy gingen zamen,
 Soetjes so weerom,
 Tot datte wy kwamen
 Binnen Amsterdam,
 Daer ik wel haest vernam.

Dat mijn Geld,
 Tot een enkel Duytje,
 Haest was uytgeteld,
 Toen was 't weg jou Guytje,
 Stieten mijn tot Loon
 Als den Verlore Zoon.

Uyt den Huys,
 Namen mijn o jeetje,
 Tot mijn droevig Kruys,
 Af mijn boven Kleedje,
 Gaven mijn toen rad
 Een voet onder mijn Gat.

Oorlof dan,
 Blyfd uyt zulke Nesten,
 Spiegeld u hier an,
 Myd die vuyle pesten,
 Want dat snood gebroed,
 Doet ooyt of niemant goet.

De Amsterdamze wegwyzer,

Stem: *Liere boe liere: liere boe la.*

JOnge Meysjes luystert toe,
 Zyt gy 't werken nu maer moe,
 Laet het voor den duyvel varen,
 Ik weet een Ambagt vol vermaek,
 Daer gy Schatten mee kunt garen,
 Is het niet een schoone zaek.

Myn dunkt dat gy met my lagt,
Vraegd gy wat dat wesen mag,
Daer gy Schatten mee kund garen,
Luysterd ik zal 't zingen gaen,
En u netjes gaen verklaren,
Blyfd hier maer een weynig staen.

Hebt gy niet van 't Spel gehoord,
Dat men by de Naers inboord,
Daer kund gy veel Geld mee rapen,
't Is geen moeyte maer plezier,
Lekker Eeten lang te Slapen,
En gekleed gaen na de zwier.

Gaet na Lysje Engelbregt,
Die zal u helpen te regt,
En u geven Kost en Kleeren,
Gy werd daer seer wel onthaeld,
U zal daer geen Wijn ontbeeren,
Alles werd voor u betaeld.

Of heeft die geen plaets voor u,
 Gaet maer voort en weest niet schu,
 Vraegt maer eens by Ryntje Sanders,
 Of by Mari Alexanders fijn,
 Of vraegt maer by ymant anders,
 Daer sijn Winkels by 't dosijn.

Brabants Treesje of Bosse Maegd,
 Pokkerobus, Fem of Aegt,
 Poesel wit of zwarte Aeltje,
 Grietje Teeuws, Anna Gobijn;
 Sparsie vreetster, Schadet Petje,
 Manke Meu of Seeuwtje kleyn.

Branje Baerd of schoone Waerdin,
 Wijntje Vos of de Gravin,
 Uytregts Bruyn, of Bleeke Mietje,
 Haegs of Ians Carpentiers,
 De Masseurs of Mevrouw Tietje,
 Juffrouw Flaming daer's de zwier.

Maeg're Moord of Rode Tiet,
 Zwarte Lijs of dolle Griet,
 Rossen Oly of Margootje,
 Rotterdammer of Bosse Mie,
 De Moffin of noch een Soetje,
 Daer ik schier geen end aen zie.

Als gy u dan hebt besteed,
 Aenstonds werd gy fraey Gekleed,
 En dan gaet gy zitten Prijken,
 Tot 'er komt een fris Gezel,
 Mamma die laet u bekyken,
 En dan begint het Minnespel.

Als gy werd gecarresseerd,
 Dan werd braef uw Borst gesmeerd,
 Wel wat kunt gy meer verlangen,
 Is het niet een schoone pret,
 Bille roeren Geld ontvangen,
 Alle dagen zet op zet.

Zo gy wat bevallig zyt,
 Ligt'lyk werd gy wel gevreyd,
 Of ten minsten aengehouwen,
 Van een heel of halve Gek,
 Die gy dan wel Kool kund brouwen,
 En hem lopen laet voor spek.

Let op Iuffrouw Alida,
 Hoe dat sy haer grutte sla,
 Parel snoeren moje Ringen,
 Oorlejetten sijn Coelan,
 Zyde Kleeren dat fijn dingen,
 Het schynd wel een Vrouw van rang.

Melkt so braef jou Mainteneurs,
Streeld en Kust de goe Sinjeurs,
Om maer aen haer Poen te raken,
Terwyl een Frisse Treuselaer,
U ter sluyp wat komt vermaken,
Ziet so blijfd gy altyd klaer.

Past maer stevig op uw Lyf,
 Op dat gy tot elks gerijf,
 U gerust kunt laten Klisteren,
 Pist en veegt en vroogt fraey aen,
 En wilt somtyds eens purgeren,
 En over zuyver Water staen.

Vreest niet te worden met Kind,
 Schoon gy kust die gy bemind,
 Laet u dan maer digt Klisteeren,
 Seven boomen Bakelaer,
 Zal het alles doen passeren,
 Ziet zo blijft gy altyd klaer.

Oorlof jonge Meysjes al,
 Wagt niet naer een Trouwgeval,
 Van een Lapper of een Snyer,
 Of een and'ren slechten Bloed,
 Word eerst met playzier wat wyer,
 Dan zyt gy voor haer noch goet.

Een nieuw lied tegens het trouwen,

Op een aangename voys.

Weynig Mans weet ik vroom te zyn,
 Want sy spreken vol fenyn,
 Daerom Meysjes Trouwd tog niet,
 Want de vroomheyd van de Mannen,
 Is voor lang al uyt gebannen,
 Brengd u selfs in geen verdriet:
 Weynig Mans weet ik vroom te zyn,
 Want sy steeken vol fenyn.

Hebt gy nog na de Mans verlang,
 Wyl de man is als een Slang,
 Die 't Vergift staeg achterhoud,
 Want so ras en is dat Bruydtje,
 Zoete Schaepje niet in 't Schuytje,
 Of de Nagel 't Hoofje kloud: Weynig Mans, etc.

't Eerste Huysraed is een Kind,
 Dat men zamen overwind,
 Maer de Man is altyd uyt,
 Daer zit Moer dan met het Kleyntje,
 Op haer Schoot en speeld Doudijntje,
 Wyl de Man het al verbruyt, Weynig Mans, etc.

Komt de Vrouw dan in de Kroeg,
 Om de Man 't zy laet of vroeg,
 Dan is 't voort jou donderdag,
 Daer zal ik jou voor betalen,
 Dat gy Zwyn myn hier komt halen,
 Wyl wy zitten in 't Gelag, Weynig Mans, etc.

Ionge Meysjes let hier op,
 Of gy kryd al mee een Schop,
 Zo gy al te haestig zyt,
 Ziet wel toe met bey uw Ogen
 Dat gy niet en werd bedroogen;
 Als gy van haer word Gevryd, Weynig Mans, etc.

Maer wild gy mee aen den Dans,
 Daer sijn noch wel vrome Mans,
 Ziet dat gy 'er een van krijgde,
 Maer so het anders mogt gebeuren,
 Ey! en wild daerom niet Treuren,
 Ziet dat gy verdraegd altyd: Weynig Mans,

Een nieuw lied van een dolende minnaer,

Op een aangename voys.

ONlangs geleen ging ik bedroeft van Zinnen,
 Al langs een Bos daer ik zo eenzaam was,
 Ging heen en weder al door 't Bedouwde Gras,
 Al om te zien of ik haer vinden kan,
 Daer ik om sterf, en nimmer voor geen ander.

Gy Bos en Velde komt tog met my treuren,
 En 't Pluym Gediert dat hier so geestig kweeld:
 Mijn Hert moet scheuren om dat schoone Beeld,
 Daer ik om ley al dees bedroefde Pijn:
 Toch ik sterf om haer en nimmer voor geen ander.

Adieu o werelt ik ga u verlaten!
 Om dat mijn schoone my niet meer en acht,
 O Schoone! veranderd in den nacht,
 O Dood wilt mijn toch helpen uyt de pijn:
 Toch 'k sterf om haar en nimmer voor een geen ander.

't Katten gekrol, tussen de Sardammer katten en katers.

Voys: *Schoon harderinne.*

S Avonds laet in donker,
 Dan sijn de Katjes graeuw
 Met veel gelol en naer gekrol,
 Mau, mau, mau, meau,
 Langs straet met groot geschater,
 Als de Katten in de Maert,
 Yder zoekt een Kater,
 Om te spelen met de Staert.

Al de Sardammer Katten,
 Zitten by daeg in huys;
 Maer als de Zon daeld in de Bron,
 Dan gaen sy met gedruys,
 Haer terstond op maken,
 Om een soete Kater staert,
 of een Muys te kraken,
 Dat het Hayr stuyft van de Baerd.

't Zijn Katten met twee beenen,
 die 's nagts uyt krollen gaen,
 Zy zijn in schijn by daeg so fijn,
 Als Susjes van 't Vermaen,
 Sondags na de Kerke,
 En by avond aen de Hol,
 Niemant sou het merken,
 Ia so sedig als Ian Knol.

Als de Sterren schijnen,
 Dan gaen de Katjes heen
 Eens na den Dam of Molen Buurd,
 Al met de Katers treen,
 Die haer dan eens streelen;
 Vangen menig Rot en Muys,
 Zonder te krakeelen,
 Dan loop yder na syn Huys.

Daer zijn twee Oude Katten,
 Die lang hebben gemuyst,
 Die met haer eygen Kattestaert,
 Niet eens waren verkuyst;
 Maer sy gingen krollen,
 Met twee Vriesse Katers jent,
 Dese geyle Snollen,
 Vangen Muysen excelent.

Dese twee Oude Katten,
 Waren eens op de lagt,
 Al met twee vremde Katers hoort,
 Maer toen kwam onverwacht,
 Haer eyge Katers sprongen,

Zagen dat haer Katjes al,
Vremde Rotten vongen,
Yder in haer Muysen Val.

De Katers zag men lopen,
Lieten de Katjes daer,
Met groot gezucht kwam daer gerucht,
En 't raekten openbaer,
Toen waren sy beladen,
En elendig in 't verdriet,
Katjes laet u raden,
Krold met vremde Katers niet.

Een nieuw lied, op de afradinge van 't trouwen.

Stem: Ik heb vrouw Venus jagt &c.

Ik min de vrye Vryers staet,
 Ik wil de Trouw geheel verbannen,
 Weg verfoeyelyk Vrouwe Zaed,
 Ik zal nooyt met u aenspannen,
 Neen ik hou myn zeekerlik,
 Wis uyt dien strik,
 'k Wil mijn leed so duur niet koopen,
 Ook in mijn verdriet niet loopen;
 Neen ik hou mijn buyten mik.

Ik blijf by mijn Moertje thuys,
 En ik hou my van de gekken,
 En zoekt tot mijn groote Kruys,
 Aen dat lijntje nooyt te trekken,
 Ik hou Disch en Bed alleen,
 Dan hoor ik geen,
 Kinders aen mijn Ooren schreyen,
 'k Leg het af met Ian van Leyen,
 En so ben ik best te vreen.

Dan hoef ik in so een staet,
 De Meyd niet achter 't gat te loopen,
 's Morgens vroeg en 's Avonds laet,
 Haer liefde om geld te koopen,
 Neen ik hou my noch al wat,
 Van dat zukkel pad,
 Ik laet het hagje so niet glyen,
 Tot dat malle luysig vryen,
 Heb ik nooyt geen lust gehad.

Gaen ik mijn wat vertreen,
 Zondags ergens om een Trantje,
 't Is so hier of daer wat heen,
 Niemant port my en zeyd Iantje,
 koopt my dit of koopt my dat,
 't Is tog altyd wat,
 Zo verteerd gy tot een speldje,
 Zondags so het lieve Geldje,
 Voor my foey ik ben te plat.

Gaet gy met het Meysje uyt,
 Zo diend gy uw schoone Platen,
 Te verteeren tot een Duyt,
 Of zy zal u namaels haten,
 Zeggen og dien slegten bloet,
 En doet niemant goet,
 't Oude spreekwoord is daer Broeken Zyn,
 daer gelden geen Doeken,
 Neen dat hou ik niet voor goet.

Dat sy my liepen met kracht,
Na, ik sou niet eens om kyken,
Maer ik sou uyt al mijn macht,
Zo maer stijfjes heen gaen stryken,

Want aen haer bescheeten Gat,
 Hebt gy niet als dat,
 Gy haer moet de kost voor winnen,
 Wel so ik dit ging beginnen,
 Was ik wis mijn Leven zat.

Trouwd dan wild zyn geplaegd,
 Gulde Vryheyd hoog van waerden,
 Ik heb u altijd na gejaegd,
 Ag geen grooter schat op Aerden,
 Ongebonden agt ik best,
 En lag om de rest,
 Want dat slim gebroed der Vrouwen,
 Zal ik voor een gruwel houwen,
 En ook schuwen als de Pest.

Is 'er wel een kwaad so kwaed,
 Van ymant ooyt ondernomen,
 Of het is door Vrouwen Zaed,
 Eerst in de werelt gekomen,
 Doodslag Moord en Dievery,
 En meer daer by,
 Zou eens mens dan niet wel vresen,
 Om soo 'n deelgenood te wezen:
 Ik lag met de Vryery.

Daerom wagt u jonge Maets,
 En wild op het beste hopen,
 Wild niet willens arme Dwaes,
 Zo in uw Verderf lopen,
 Dan waerd gy uw Vryjigheyd,
 En alles kwyt,
 Dan was het adieu goe Dagen,
 En gy sou het u beklagen:
 Daerom blijfd maer die gy zyt.

Beklag lied over den grouwelyke staat.

Voys: *Van de Vlaemse meysjes*

'k Was laest in een Gelag,
 Van Dogters en Gezellen,
 Daer ik een meysje zag,
 Dit Diertje stond my heel wel aen,
 Sy was in schoonheid schoonder als de Schoon Diaen.

Sy was seer zoet van Tael,
 Daer by so kan zy Zingen,
 Puur als een Nachtegael,
 Gekruid om 't jeugdig Hoofd heel raer,
 Met kleyne heete Pijpjes mootjes door malkaer.

De Muyltjes ware rood,
Nette Geblomde Rokjes,
Haer Borsjes lagen bloot,
Met een paer goude strikjes kant,
Mijn dogt daer was geen Meysje so schoon in het Land.

Twee Oogjes zwart als git,
Haer Aenschijn wel besneden
En mooytjes Geblanket,
In 't kort sy was geheel adret,
Van Lichaam en van Leden als een Pop so net.

Ik teeg terstond te werk,
En Vreyde dat ik steenden,
Om 't Iawoord seer sterk,
Maer ik kreeg tot mijn antwoord Neen,
En ik liep ondertussen so een blaeuwe Scheen.

Een korten tyd daer na,
 Ging ik haer weer bezoeken,
 En kreeg het woordje Ia,
 O bloed wat was ik in myn schik!
 Ik Trouwde en dogt wat blyder Man ben ik.

Maer ag wat droeve smert,
 Wat heb ik gaen beginnen,
 Het gaet my aen mijn hert,
 En zit elendig in 't verdriet:
 Bedroefd en gruwel Trouwen dat en dagt ik niet.

Ik ben mooytjes Geluld,
 Dit zoete lieve Vrouwtje,
 Dat heeft haer gat vol Schuld,
 Haer Kleertjes sijn nog onbetaeld,
 s' Had al dat moje Goedje op Weekgeld gehaeld.

Een yder lagt my uyt,
 Nu dat ik zit te kyken,
 Vast met mijn vuyle Bruyd,
 Die by een ander is bevrugt,
 Daer ik onnosel Bloedje menigmaal om zugt.

Nog drinkt sy tot mijn leed,
 Haer dagelijks so dronken,
 Dat sy nergens van weet,
 Versche Iannevertje dat is,
 Zyd dat oolijk Zwijntje als Geldje in haer Kist.

Nu moet ik Dag en Nagt,
 Staen werreken en sloven,
 En dat uyt al mijn magt,
 En sy gaet helder aen de zwier,
 Met dees' en geene Pollen, en drinkt Wijn en Bier.

Coffie, Thee, Chocolaet,
 Dat drinkt sy ganse Dagen,
 Smorgens vroeg en zavondts laet,
 Met haer Commeren hier en daer,
 'k Moet op een Klosje bikke tot de Kool is gaer.

Laest sloeg de Ratelwagt,
 Haer eene Been aen stukken,
 Sy wierd mijn thuyt gebragt,
 So dronken als een Beest dit Dier,
 Is dat lieve Vrinden niet een groot Pleysier.

Nu heb ik tot mijn Kruys,
 Haer zoetjes laten slepen,
 Na dat bedroefd Gasthuys,
 Want alles is verteerd verzet,
 Ia tot mijn schoone Kleeren, Huysraed en mijn Bed.

't Is 't end van mijn verdriet,
 So sy daer komt te sterven,

So zugt of treur ik niet,
Ik sou my voor dat gruwel boos,
En droevig Trouwen wagten eeuwig en altoos.

Oorlof tot een besluyt,
Myd u voor sulke Pronksters,
Gy bent 'er mee gebruyd,
En als gy zyt aen 't Teefje vast,
Kunt gy het niet ontkomen houd u uyt de Last.

Een nieuw amourens lied.

Voys: Het is 'er geleden maer wynig dagen, etc.

WEl hy, wat leyd de Knecht te stoeijen,
Wel staet toch stil en houd uw rust,
Ik bid u wilt u niet vermoeijen,
En hebt gy noch niet genoeg Gekust;
Gy bent Zoens, Uw schort wat Groens,
Za noch een rys, En daer me Pys,
Gy drukt te styve, Staet van mijn Lyve,
Gy krenkt mijn Goed en nijpt mijn Vleys.

Maer soet hier hebje niet te zoeken,
Wat is dat grobbelen aen mijn Borst,
Het sijn maer Lappen en Oude Doeken,

Ik heb'er tog so maer in gemorst,
 Houd weg uw Hand, Gy breekt mijn Kant,
 Mijn Neerstuk scheurd, 't Is nooyt gebeurd,
 Ey laet dat grijpen, Of 'k sal jou nijpen,
 Houd op eer dat gy my versteurd.

Wel zagt hier hebt gy niet verloren,
 Onder mijn Voorschoot niemendal,
 Wat hebt gy in mijn Zak te booren,
 Uw Hand is kout, weg benje mal,
 Foey schaemd u wat, Gy drukt my plat,
 'k Zal u Krabben, Laet gy het niet,
 En laet dat sleuren, Mijn Hemd sal scheuren,
 Want tegens dank het nooyt geschied.

Wat nu van 't mallen sou ik leggen,
 Dus bloed o neen! 't sal niet geschien,
 Wat sou Mamatje en Papatje zeggen
 Dat sy mijn Hemd so Kladdig zien,
 Ag! ag! mijn Heer, Gy doet my zeer,
 Gy komt by 't Hayr, Mijn lieve Vaer
 Zeg waer me steekje, Zie daer me Breekje,
 Mijn beyde Beentjes van malkaar.

Maer dat 's een Schalk nu wil hy zoeken,
 Wel Kitteld my ik doet 't u weer,
 Bepist gy my op mijn wat pocken,
 Ik bid u toch houd op niet meer,
 Maer Kitteld my, Ik geef u vry,
 Of laet my sien, Uw kittel bien
 Noch eens verhaelje, Want so betaelje,
 Uw schuld en boet uw Lust met een.

Herders vryagie, tussen Tyter en Leonoor.

Voys: Og! og! myn Onderzaten.

Wat mag tog sijn de reden,
 Dat ik Tyter niet en hoor,
 Ik wil my vast gaen kleden,
 Want my dunkt ik zie Auroor,
 Die is reeds aen het Dagen,
 En Phebus met sijn Wagen,
 Schijnd in het Dal,

Ik hoor 't geschal,
 Der Vogelen al,
 Zagt, zagt ik hoor een zoet geluyt,
 Hy speelt een Deuntje op sijn Fluyt,
 Ik wil eens kyken uyt.

Herder.

Sit gy al in de Weyden,
 Leonora schoon longvrouw?
 So als ik gist'ren zeyden,
 Dat ik by u komen sou,
 Mijn Geytjes sijn aen 't Grasen,
 Komt laet uw Schaepjes Asen:
 Uw Stal ontsluyt,
 En laetse uyt,
 In 't leudig kruyt,
 Ik salse drijven Boswaerd in,
 En laten wy met goet begin,
 't Zaem spreken van de Min.

Leonora.

Dat voegd geen Herderinne,
 's Morgens in het Bosch te treen,
 Te spreken van het Minne,
 Met een Herder so alleen,
 Dat sou mijn Eertje krenken,
 Tijter wild u bedenken,
 En zwygen stil,
 Van zulken Gril,
 Of ziet ik wil
 Met u niet treden in de Wey,
 Want gy soeckt my met loos Gevley,
 Te brengen in de ley.

Herder.

Wilt gy dan Tegenstreven,
 Ziet het eynd van ons begin,
 Waer in bestaet het Leven,
 Anders dan in Liefden Min:
 Og Herderin gepreesen,
 Gy en hoeft niet te vreesen,
 Dat ik Ontrouw,
 Betoomen sou,
 Aen u longvrouw,
 Daer is op trouw,
 O schoon longwif!
 Mijn zijde Gorlus van mijn Lijf,
 Met Goud doorweven stijf.

Leonora.

Het is wel eer gebleken,
 Dat een Maegd quam in verdriet,

Maer nu ik zie het teken,
Dat gy my op Trouw aanbied,
Zo wil ik my begeven,
Met u in Echt te leven,
Kom Tyter kom,
Als Bruydegom,
Mijn Lente Blom,
Die schenk ik in dese Tijd,
Nu dat ik zie u Trouwigheyd,
Mijn Schaepjes weest verblijd.

Herder.

Laet ik uw Lipjes drukken,
Herderinne met mijn Mond,
En van u Wangen plukken,
Soete Nectar voor mijn Wond,
En laet ik ondertussen,
Op Trouw u eensjes Kussen,
Hier aen de Stroom,

By desen Boom,
 Al sonder schroom,
 En laet ons gaen verkonden fijn,
 Hier aen de Herders groot en kleyn,
 Dat wy verbonden zijn.

Herders en Herderinne,
 Die hier woonen in het Dal,
 Komt Goden en Godinne,
 Maekt nu vreugd en bly geschal,
 En wild een Deuntje kweelen,
 En op uw Zakpijp speelen,
 Het Pluym Gediert,
 In 't wilde zwierd,
 Dat tiereliert,
 Komt gy Genoden maekt een dans,
 Vlegt voor dit Paer een Lauwer Krans,
 En waegd dan ook een Kans.

Een vermakelyke zamenspraek tussen een kwartelaertje en een juffertje.

Op een nieuwe aengename voys.

EEn aerdig Vogelaertje, Is 'er vroeg opgestaen,
 Het was zulken Moojen Weer,
 En hy sprejde sijn Nettekens neer,
 Een Iuffertje zoet,
 Is hem ontmoet,
 Al op het selfde spit,
 Hy roerde met een sijn Kwarteltje,
 En speelde al kwip, kwip, kwip.

Dese brave Iager die was 'er in't Iuffertjes naem,
 So dat hy al op het geluyd,
 Haelde sijn Quartel goedje uyt,
 Sy zeyde dat Dier,
 Is vol Pleysier,
 En sy wees hem daer een Snip,
 En sy opende daer een Kouwetje,
 En hy speelde al kwip, kwip, kwip.

Dese brave Iager die was 'er seer wel bekend,
 So dat hy al met 'er spoed,
 Maekte klaer sijn kwartel goed,
 Hy vatten hem aen,
 Heel welle gedaen,
 En hy stelde hem in de Knip,
 Hy sprong 'er van Vreugd al op en neer,
 En hy speelde al kwip, kwip, kwip.

Dese brave Iager die vond 'er sijn Kwartel verplet,
 Og Iuffertje 't is 'er mislukt,

't Is 'er het Beentje te hart gedrukt,
Hy nam 'er heel zoet,
Zijn Kwartel goed,
En stelde hem weer in 't Lit,
En hy roerde weer sijn Kwarteltje,
En speelde al kwip, kwip, kwip.

Vogelaer zey 't Juffertje, die Kwartel slaet my wel aen,
 'k Wou dat hy hing voor mijn Deur,
 Want hy komt my so mooytjes veur,
 Sy gaf hem aenstonds,
 Vier Pattekons,
 En zeyde dat 's voor dat Lit,
 De Vogelaer hiel sijn Kwarteltje,
 En speelde al vit, vit, vit.

Oorlof Kwartelaertjes die 'er uyt Vogel vangen gaen,
 Heb jy 'er een Kwartel in 't Net,
 En ziet datje daer wel op let
 Als dees Kwartelaer,
 Met de Juffer daer,
 Het is beter als een Vink,
 En kan jy dan wel Kwartele,
 So krijgje Klink, klink, klink.

Lof-lied, gemaekt op 't wydberoemde turfschip van Breda.

Stemme: t' Anwerpen in den ommegang, vond ik een Piere la la.

LAest lelden my de Meyd aen 't Hoofd,
 Om aen de Gang te gaen,
 Sy sey ik had het haer beloofd,
 En 't stond my niet wel aen,
 Maer evenwel door nood en dwang,
 Raekten ik met haer aen den Gang,
 't Was bon zey Piere la la,
 't Was bon zey etc.

't Was zet nu deur en stapt maer toe,
 Vooreerst na de Slykstraet,
 Daer zoende wy ons mal en moe,
 Wafeltjes delicaet,
 Die schafte wy en dronken Wijn,
 Wel hey wie sou 'er dood voor zijn,
 't Was bon zey etc.

Het Meysje zey lieve ga,
 Nu met mijn lieve Jan,
 Na 't Turf Schip al van Breda,
 Allon gy moet 'er an,
 Daer was ik helder met te vreen,
 En so stapten wy samen heen,
 't Was bon zey, etc

Dat Alderliefste Jonge Lam,
 Dat was heel wel te vreen,
 So haest als ik daer binnen kwam,
 So begon sy met een,
 Terwijl dat ik het Wijntje Schonk,

Te zingen dat het Dreund en Klonk,
't Was bon zey, etc

Wel bloed wat was 'er een Geraes,
Het was 'er vol van Vreugd,
Men vong meer Voring daer als Baers,
Onder de Jonge Jeugd,
Men zonger om te scheuren braef,
En At en Dronken als een Graef,
't Was bon zey, etc.

Wy trokken aen een Krakeling,
't Saem om het grootste Ent,
Mijn Liefste kreeg het langste ding,
Sy zey sy was 't gewend,
Het langste Entje lieve Man,
Daer hiel sy 't aldermeeste van,
't Is bon zey, etc.

Door al 't Gewoel en door den Drank,
So raekten wy so buys,
Dat wy bey vielen van de Bank,
Wy stapten na ons Huys,
Mijn Lief leyd my ik ley haer,
Tot dat men binnen mikken waer,
't Was bon zey etc.

Men stond so wel van 't Turf-Schip,
Raken op 't Schip Rijnuyt,
'en stote zoetjes op een Klip,
Ik zeg tot een Besluit,
Veel Trantjes dat is ongezond,
Houd jou wat laegjes by de Grond,
Dat 's bon zey, etc.

Een nieuw lied, op 't eeten van een kalfs kop.

Voys: Op den top, Op den top.

MAekje Klaer, Maekje Klaer,
De Kallefs Kop is gaer:
Ey hoor hem eensjes koken,
Mijn maegje danst op dit geluyd,
De Kop die wil de Ketel uyt,
Ik heb hem al geroken.

Dat 's 'er een, Dat 's 'er een,
Ter waerelt schoonder geen,
Dat yder moet belyen,
Kom gin hem maer eens heen en weer,
En denk dat uyt een anders Leer,
Goet Riemen is te snyen.

Was 'er maer, Was 'er maer,
Een Fret of Avegaer,
Om d'Oogen uyt te booren,
Maer de Lepel is ook goet,
Hou op je Tafelbort of Hoed,
Kan u 't Gezicht bekooren.

Dat 's sijn Tong, Dat 's sijn Tong,
Daer hy Muzyk me zong,
Terwijl sijn makkers Dansten,
Wat dunkje van dat Kakebien,
Daer zit de beste Knap om heen,
Die wy ons leven Schransten.

Wie sou niet, Wie sou niet,
Als hy 't Verhemelt ziet,
Een stukje daer van wenssen?
Wat sijn de Harssens hagelwit,
Zie of ook een Key in zit,
Als in de meeste Menssen.

Blank en Mals, Blank en Mals,
Is hy gelijk de Hals,
En Prammen van een Meysje,
Men roep vry op de Klieren schrik
En tart de schoonste Zweserik,
Ik bidje proef een reysje.

Eele Kost, Eele Kost,
Uyt Spanjen vers gelost,
Geen Koppen op kan wegen,
Indien Spekjan de lugt maer rook,
Hy sou gewis sijn Lap en Pook,
Aen dese Kop vergeven.

d'Indiaen, d'Indiaen,

Liet al sijn Kruyden staen,
Indien hy mee mog Eeten,
Hy schonk aen ons sijn Gogeltas,
Sijn Piessang en sijn Annenas,
Sou hy wel haest vergeten.

Gans en Kip, Gans en Kip,
Kapoen en Watersnip,
Wie sou meer naje talen?
Geen Pluymgedierte Wild en Tam,
Geen Osse Tong, geen Hane Kam,
Mag by de Koppen halen.

Hy is op, Hy is op,
Die schoonder Kallefs Kop,
En in ons Lijf begraven,
Kom laet ons met de koele Wijn,
Sijn Uytvaerd nu gedachtig zyn,
Onse Keeltjes Laven.

Beste Maet, Beste Maet,
Ey hoor eens hoe hy Blaet,
Om Muskadelle Droppen,
Al ben ik aen mijn tweede Fles,
Kom doenwe noch een Teug vijfzes,
Ter eere van de Koppen.

O hoe zoet! O hoe zoet!
verheugd de Wijn het Bloed,
Der Vriendelyke smaken?
Maer hoe, wat hoor ik voor gewoel!
Of druypt 'er iemand door de stoel?
My dunkt de sporten kraken.

't Is geen nood, 't Is geen nood,
De Man is nog niet Dood,
Hy staet weer op sijn Benen,
Maer zagt, wie is 'er buyten Aem?
En spreekt 'er woorden van een Vaem?
Ik hoor so byster stenen.

Laet ons gaen, Laet ons gaen,
Het Heerschap is voldaan,
En 't Maentje schijnd nog Helder,
Wy hebben altemael de Kragt
Nu Vrinden 'k wensje goeden Nagt,
Maer val niet in de Kelder.

Is dit Feest, Is dit Feest,
Vol Snakery geweest,
Tot geen verwyf kan strekken:
Want na de Tael van Dingen,
Zo is de Werelt maer alleen,
Een groote Kooy vol Gekken.

Een nieuw lied, ter eeren van de Vechtstroom.

Op een aengename voys.

O Vechtstroom! met uw blanke Zwanen,
Uw Vogels, Vissen en Geboomt',
Uw Hofsteen en uw schoone Lanen,
Alom met welig Gras Bezoomd.

Als ik de Lustige Landsdouwe,
Door uw Kristal van een gedeeld,
En al uw trotse Veldgebouwen,
Bezie, hoe werd mijn Oog gestreeld.

Als gy my onder 't Speelevaren,
Vertoond uw Akkers op een rey,
Bezaayd met Goude Korenaren,
Wat zet gy my vernoeogen by!

Gezeten aen uw Oever neder,
Verkwikt gy my door 't Helder Nat,
En dus vervat ik 't Leven weder,
Byna verlooren in de Stadt.

Ik voel de Geesten door de Gorgel,
Van uwen Nachtegael gewekt,
Een Klank veel zoeter als een Orgel,
Die mijne Ziel na boven trekt.

Ik hoor een Lieffelijk Geschater,
Van duysend Vogels onder een,
De Galmen rollen over 't Water,
En langs uw Groene Paden heen.

Sy vlieden over Bloem en Kruyden,
Van Nieuwerode na den Dom:
Van Goudesteyn na 't Slot van Muyden,
Gekaets al heen en wederom.

Ik zie de Spartelvissen springen,
En danssen op uw Kristalijn,
Wie kan sijn Vreugde noch bedwingen,
Daer zelfs de Vissen vrolyk zijn?

Het Vee, met opgestekene Ooren,
Schept ook behagen in 't Gefluyt,
Als of Arion was herboren,
En Orfeus met sijn blijde Luyt.

Ik hoor uw vloeyend Zilver bruysen,
Gelyk een zachte Waterfal,
Uw Eyk Populier aen 't Ruysen,
Voltooien 't aengenaem Geschal.

Het Weste Windje blaesd Violen,
En strooyd my Roosen in de Mond:
O Vecht, gy hebt mijn Hart gestolen,
Ik reys niet weder van uw Grond.

Uw Grond die steeds van milde Honing,
Van Melk en Malsse Booter vloeyd,
Dus leef ik ryker als een Koning,
Vernoegd en vast geen Zorg gemoed.

De Haagse ligtmis, of 't weelig kind van Leyden.

Op een aengenaeme voys.

HOort Iong Gezellen: ik zal 't Vertellen,
d' History van mijn Fielt en Beeltenis,
Hoe ik mijn Leven Heb gaen begeven,
Tot Suypen, Speelen Vegten kan niet mis,
By Hoeren schuymen, Ging ik 't opruymen,
Zo dat ik kreeg de Naem van Lichtemis.

Door 't Dommeneeren, Hoertjes te verkeeren,
Raeckten mijn Geld en Goedje op den Bies,
Dus Stal ik laten Savonts op Straten,
De Mantels of de Luy wat zagen vies,
Nog gong ik Stroopen, Gout, Zilv're Knoopen,
Dees Schoenen pasten deftig op mijn Lies.

Dees kwade Stukken, Wou niet lang lukken,
De Schout die wierd mijn Boevery gewaer.
Hy wou mijn Knippen Maer ik ging slippen
Ter goeder Uur uyt Leyden nog voorwaer,
Maer og gants Felten, De Droes op stelten,
Nee dapper, toen ik t' Huys kwam by mijn Vaer.

By mijn Cawouwen, Ligte Rabouwen,
Wierd ik als Broeder Melis Ingehuld:
Ik wierd een Kramer, Van Venus Kamer,
Daer ik als Houten baey wat wierd gelult:
Tog sonder Falen, Gong ik in halen,
Daer na mijn intrest, als gy nog horen zult.

Met ons drie vieren, Wy Savonds Zwieren,
Het eene Motkit uyt het ander in,
Lieten Opdissen, Het mogt niet missen,
De beste Spijs en Drank na onze Zin,
Daer by een Meysje, Die wel een Reysje,
Wil leggen an, wat bliefje, van de Min.

Naer Vreeten, Suypen, Gong men eens Sluypen,
In Venus Boomgaard yder met een Hoer,
Dan kwestie zогten, Als of wy Vogten,
Trokken de Degens uyt daer op de Vloer:
De Kaers uyt blasen, Voorts Kanne, Glasen,
Rinkinkten door de Ruyten met Rumoor.

Maer ziet de Hoere, Die Duyvelsmoere,
Liepen voor Deur maeckten groot stank,
De Wagt kwam stappen Om ons te knappen
Maer voor den Ingang zetten wy een Bank
Stieten haer Scheenen, Vielen daer henen,
Wy bruyden haer nog half Dood en Mank

Dan moest Papatie, Daer na sijn Laetie
Opschuyven voor mijn Heer den Officier,

Om Silv're Kragen, Aen hem te dragen,
Dat bold hem als of hy had Tandpijn schier,
't Zou nog passeeren, Was 't voor een Keere,
Maer om de Maend heeft hy wel dit Pleyzier.

Een Pots zeer aerdig, Wel Lagchens waerdig,
Dat ik hier onlangs heb aengerecht, Ik gong Braveeren,

Als Schout Ageeren:

Mijn Maet verstrekte voor Diender en Knecht,
En traden binne, Een Motkit vinde,
Twee by malkaer als Mans en Venus slegt.

Ik sprak zeer strange, Geeft u Gevange,
Sta op, gy moet na 't Rasphuys alle bey,
Had gy haer smeecken, Eens horen Spreeken,
Mijn Heer de Schout, wy bidden laet ons vry,
Daer is tot Loone, Vyfhondert Kroone,
Wy namen 't Geld, en gingen door wel bly.

Wy met ons beyden, Op andere Tyden,
Namen een Motkit op ons Horens knap,
De Schout kwam spoejen, Om ons te Boejen,
Wy braken van de Kelder af de Trap,
Daer sy in Rollen, En Suysebollen,
Over de Hals en Ooren met een snap.

Sy aen het Ianken, Wy namen Banken,
En smeeeten die van boven op haer Lijf,
Wy toen voort Knappen, Agter uyt Snappen;
Zwommen het Water over tot Gerijf,
De Vest opklommen, die wy door zwommen,
En spoeyden ons na Schevelinge stijf.

Toen wy daer kwamen, Wel haest vernamen,
Een Boer die op het Kakhuys zat en sliep,
Sijn Broek door drongen, De Leure honge,
Ik zette daer een Knip op dat hy piep,
Gelijk de Honden, Wiens Staert Gebonden
Is met een Knip, hy hellip! hellip! Riep.

Dat ik mijn Leven, Wel heb bedreven,
Daer van verzwijg ik noch het Principael,
De Spaense Kragen, Zijn Boeve Plagen,
Daer van mijn Neus een Teken heeft Rojael,
Snijden en Kerven, En veel te Zwerven,
Daer hem den Nacht Uyl toont in volle Prael.

Lest nog een kansje, Met rappig Fransje,
Smeerden de Ruyten over al met Teer,
Maer dese Snuyver, Was niet zuyver,
Nu is mijn Lijf vol Etter ende Seer,
Dat vuyl Trawazie, Duyvels Pottazie,
Doet mijn de Franze Harrip Roeren weer.

Ia al mijn Leden, Syn schier op heden,
Als die van Job die op de Mishoop zat,
Siet met een Scharrip, Sla ik den Harrip,
Hand', Voeten, Liefen, yder krijg'd so wat,
Dit duyvels Speelen, Doet mijn Verveelen,
Dog Schurft krouwe doet zeer ligt het Gat.

Indien mijn Digten, U mogt Ontstigten,
Leerd van een Lichtmis dan dit Vermaen,

Die 't Kwaed Beminnen, Veel schade winne,
En 't komt haer altijd veel te dier te staen,
Het Kwaed wild schouwe, Dat ik u voorhouwe,
En Wandeld tog voortaan, de rechte Baen.

De verbeterde meysjes neering, binnen de stad Utrecht.

Voys: De mars van Marlenbourg. Of, Wat mag tog zyn de reden dat ik Tyter niet en hoor?

Wie sou altyd wenschen,
Zulken zwier in dese Stadt,
Het Kriel'er van de Menschen,
Alle Dagen vol en zat,
Met Schuyten en met Wagen,
Yder na sijn behagen,
Komen sy hier,
Om haer Pleyzier,
En om de Zwier,
Te zien van al dat vreemde Geslagt,
Dat hier in komt by Dag en Nagt,
Het is voorwaer,
Te zien zeer raer,
Haer Kledings Koets en Paerd.

Hier komt van alle Wyke,
Veelderhande slag van Volk,
Uyt vele Koningrijken,
Yder komt hier met sijn Tolk:
Uyt het gebied van Spanje,
En uyt het Groot Bretanje:
Uyt het Duytse Rijk,
En van Vrankrijk,
't Komt al gelijk:
Uyt 't Haegje en Potugael,
Elk met sijn zwier,
't Is een Pleyzier
Te aenschouwen alte mael.

Schoenmakers, Bakkers Brouwers,
Yder toont hem seer verblyt,
Kleermakers en Vleeschouwers
Visse nu mee op haer tyt:
De Kok en 't Winkeliertje,
En 't Snottig Barrebiertje:
Waerd en Waerdin,
Dat zoet gewin
Gaet na haar Zin:
't Is al kom maer binne, Messieurs,
Al om haer Poen niet om de Beurs,
Sy buygen haer, Neygen seer raer,
't Is maer om de leus

De Dogters van Pleyziertje,
Schikken haer nu mooytjes op,
Katrijntje, Antje, Kniertje,
Yder lijkt een Kermis Pop:
Met Kwikken en met Strikken,
Somtjids met veel te Bikken:

De Muyltjes root,
De Borsjes bloot,
Een valsche Boot,
Het Haer Gepoejert en Gekrult,
Het Oog dat moet tog sijn vervult
Een Ketting stout Van Pothuys Gout,
Zo wordt men vast Gelult.

Weg met het Speldewerke,
Brajen moet nu aen een kant,
Men moet sijn Hart versterken,
Met een figelante kwant:
Ik won zey Scheele Kaetje,
Gisteren noch een Ducaetje,
En daer noch by De Likpot
Vry, Gelovet my:
Lekkere Zoete Wijn Brulee,
Gezuykerde Coffy ende Thee
Maffoy allon, 't Is hier nu bon,
Voor deez' was 't Povertee.

Het heugd my wel zey Lijntje,
Dat ik mijn wel voor een Flap
Liet achter het Gardijntje Soene,
en dat met een snap:
Nou zwaeyd 'er beter Schijven,
Mogt dit maer so wat blijven,
Zo was 'er kans
En goe Avans
Om dan althans,
Te vergaren een groote Som,
Want onse Nering gaet nu bon:
Daerom kom dan,
O Amsterdamse Meysjes wacht niet lank.

Komt gy ook Haegse Meysjes,
Want het vald ons hier te hart
Komt tog om een Speelreysje,
En wy wagte u met smart,
Komt Brabantse Susjes,
Die veel houwen van de Kusjes,
En vroeg en laet
Langes de Straet
Uyt Kruyssen gaet,
Hier wind men Geld in overvloed,
De Nering is hier wonder goet
Komt dan subijt,
't Is meer dan tijd
Og lieve Meysjes zoet.

Men leerd hier cortiseren,
 Op sijn Engels Schots en Frans,
 Op veelderley manieren,
 Op sijn Pools en Amsterdams,
 Zo dat gy wel mag roemen,
 Die hier tot Uytrecht komen:
 Te zijn voleerd,
 Als gy weerkeerd,
 Daer gy begeerd,
 Als de drokte is gedaen,
 En als gy weer na Huys sult gaen,
 Dan bent gy zoet,
 Probatum goet
 Onder de Man te gaen.

Bent gy bezet met Pokken,
 Oft tweedriemaal uytgebrand,
 't Bedekt men met de Rokken,
 Evenwel Probatum want
 Wie weet dat van te voeren,
 Geeft de Moed niet verlooren,
 Komt maer gezwind
 Hier wind men Spint,
 Dat yder Mind,
 Op komt hier rechtevoort van pas,
 So mooy of gy geroepen was
 Vrysters of Vrouw,
 Wy wagten jou,
 Ey komt toch ras, ras, ras,
 Daer 's haest by 't werk.

Een amourens lied.

Stemme: *Aimable Vaincær.*

A G zuyker Mond,
 Ik sta heel verzet,
 So dat ook mijn Oogen,
 Met tranen besmet
 Mijn hebben de zugte
 Door Minnedrugte
 En kommernis gezet:
 Uw liefvelijke Mond
 Heeft Leven en Herte
 Door brandende smaerte
 Dodelijk gewond,
 Ag dat my een zoen!
 Sulken pijn kan doen,
 Ik leve en lyde,
 En vind voor verblyde,
 Verdrietelijc doen,
 Ik heb ook in 't Minne

Zonder droeve zinne,
Niets dat my kan voen.

Gy ziet dan hoe dat
Ik gekweld moet zyn,
Gy lagt met mijn trane
En spot met mijn pijn,
By zugte en smerte,
Verkeerd gy uw Herte,
In stael en in steen:
Een zugtken so 't lykt,
Den Hemel door wyke
En gena verrijke:
Den stael wort doorwykt,
Een diamant springt
Als 't bloet hem dwingd,
Tog laet op mijn Herte
Met dagelijkse smerte,
En kommer omringt,
Indien niet mijn trouwe,
U eyndelijk doet rouwe,
Of verandering brengt.

Ag mijn waerde Kind,
Verandert uw zin,
Gy ziet nu hoe trouwe
Dat ik u bemin,
Ey laet tog uw Herte,
Voor zulk een smerte,
Worde tot mijn gewin,
Mijn engel mijn lief
Mijn eenig verlange:
Ag laet ik omvange!
En kwelt my meer niet,
Nu een kusje alleen:
Verzoet mijn geweën,
Daerom laet tog horen,
Oopent uw Ooren,
Mag ik gelukkig zyn,
Dan vind ik na lyde,
Nog eyndelik verblyde,
Om vergenoegt te zyn

Tegen Zang.
Het minne is zoet,
Tog smettig daer by,
Die nog niet verstrikt
Die blijve tog vry,
Het is in 't minnen,
Buyten droeve zinne,
Tog maer veynsery,
Mijn opzet blijft staen,
'k Wil 't minne verniete,
Het zal my verdriete,
By Venus te gaen,
Ik wil mijn Hert,
Buygen voor die smert,
Ik wil my vermaken,
In Baggus sijn zaken,

Met een Glaesje Wijn,
'k Wil altyd gaen drinke,
Daer Wijntglaze Klinkke,
Om vrolyk te zyn.

Cupidootje.
 O Dwaesheyd wat zegt,
 Den Mensch tog op mijn?
 Sal mijn Heerschappe,
 Niet Magtig genoeg zijn,
 De Zinnen die dwingen,
 Door Zielen te dringen,
 Veel harder als Been,
 Ik zal in uw Hert,
 Mijn Pijle gaen schieten,
 Het zal u verdrieten,
 Te dragen zulken smert,
 Ik zal uw Zin,
 Buygen voor de Min,
 En so naer mijn zin,
 Ik zal u neerbuygen,
 Dat gy zult getuygen,
 Dat ik Cupido ben.

Een aerdige ontmoetinge van een boer die na de stadt ging ryden.

Voys: Jongmans trekt uyt der muyten.

DAer kwam een Boer aen Ryen,
 In een so vreemd contryen,
 Al door een Groene Laen,
 Daer vond hy een Maget staen,
 Sy sprak tot hem wel Huisman hoord,
 Hoe ryd gy so haestig voort
 Of Reyd gy na de Stee,
 Neemd my op uw Wagen mee,

Den Boer die dogt seer vaerdig,
 Dat leykt een Meysje aerdig,
 Hy hiel stil op die Stee,
 En hy nam het Meysje mee,
 Sy vroeg wat hebje in de Mand,
 En den Boer sprak figeland,
 Gevogelt' groot en kleyn,
 Die verkoop ik by 't Dozijn.

Sy sprak met groot verlangen,
 Kunt gy wel Vogelen vangen
 Patrijsen, Vink of Snip,
 Ik heb ook een Vogel Knip,
 Hebt gy daer toe een Vogel saen,
 Ik wilse u wel helpen vaen,
 En geven u kontant,
 Daer noch Geld voor in jou Hand.

Den boer nam sijn Patrijsje,
 En gafse aen het Meysje,

Zie daer mijn Engelin,
Is die Vogel na jou zin,
Of wilje hebben eenen Snip,
Die kan speelen wip, wip, wip,
Of ook een brave Vink,
'k Hebber een die is van Klink

De Snip kwam ongelogen,
Tot op de Knip gevlogen,
Op 't lest hy raekt 'er in,
Dat was na het Meysjes zin,
Sy heeft de Knip voort toegedaen
En de Snip daer in gevaen,
De Snip ging wip, wip, wip,
Tot hy moe was in de Knip.

Den Boer die sprak seer rasse,
Wild nu ter deeg op passen,
Daer komt een Vink op streeck,
Om te drinken uyt die Beek,
Het Meysje zey ik zie het wel,
En sy kreeg hem in de Knel,
Zo dat het Vinkje was,
Haest verdronken in de Plas.

Den Boer sprak met verlangen,
Nu is de Vink gevange,
Patrijs en ook de Snip,
't Is al in de Vogel Knip,
Het Meysje zey daer is tot Loon,
Ten Drinkgeld een Goude Kroon,
Reyd nu maer na de Stee,
En sy nam de Vogels mee.

Een aardige ontmoeting van een jonkman buyten de Rotterdamse Poort, op Batavia.

Stem: Luystert toe gy Venus dieren.

K Om luystert Vrinden met malkander,
Hoe dat ik lest ging om een Wandel,
Buyten de Rotterdamse Poort,
Al na Hansjol was mijn begeeren,
Om mijn Gezelschap te vermeerren,
En mijn wat te vermaken voort.

Ik ben pas hallef weg gekomen,
Een Orenbaey heb ik vernomen,
Pagaeyde mijn van agteren in,
Een mooy Mesliesje boven maten,
Die haren tyd zogt te vermaken,
Al met een Ionkman na haer zin.

Zo dra sy my verbey passeerde,
En ik haer reverentie deede,
Iuyst rookte ik een Pijp Tabak,
Sy zeyd' Sinjoor zende my Bonkes,
Daer op so schoot sy my Minnelonkjes,
Haer Bonkes sy aen mijn Pijp op stak.

Sy seyde' fris Jonger Held gepreesen,
Waer gaet gy wandelen dus alleene,
'k Antwoorde Nonye naer Hansjol,
Daer mijn geselschap my doet verwagten,
Nonye ik sou mijn gelukkig agten,
Als mijn gezelschap u dienen kon

Ionkman gy doet mijn presentatie,
Uw fier gelaet staet in mijn Gratie,
Kom treed wat in mijn Orenbaey,
Sy reykte mijn haer sneuw witte handen,
Die ik al met een Kus ontfangde,
Sy plaetste mijn neffens haer zyde neer.

Schoof haer Gordijnen toe ter degen,
En so de Punt Hansjol Passeerde,
Pagaeyde so na Slingerland,
Maer onderwijle vol Minnekoersen,
Gaven malkander het Minnevoedsel,
Tot dat wy kwamen aldaer aen 't Land.

Een Keldertje met Perziaense Wijnen,
Daer toe wat Mangelen en Rozijnen,
Die liet sy komen aldaer aen 't Land,
Sy liet wat Oestertjes kommanderen,
Een Glaesje Wijn sy my presenteerden,
't Was op de gezontheyd al van haer Man.

Ik zey schoon Kind ik zal 't verwagten,
Maer hier schiet iets in mijn gedagten,
Is uwe Man nog verre van hier?
Hy is na Perzia toe gaen Varen,
Voor opper Stierman door de Baren,
My schoome niet voor die nobele kwant.

Sy bragt mijn daer in haer Saletie,
Daer ging sy my een Stoeltje zetten,
Sy deed ontkleden haer Cabaey:
Haer Baeytjes fijne, zag men daer schijnen,
Twee Tepeltjes root als Robijnen,
Het scheen of het Diana zelve waer.

Twee volle Borsjes Appelrond,
Sag ik Vermarmeld met verwonder,
Met Adertjes als Hemels Blaeuw;
Dus zag ik voor mijn heene zwieren,
Haer Oogen branden vol Minnedieren,
Sy vielen op mijn als een Hemels Dauw,

Sy deed haer Slaven gaen na buyten,
 En haer Vertrek wel vast toesluyten,
 Sy omhelsden mijn al met een Soen,
 Haer Beentjes om de mijn gestrengeld,
 So Vogt ik met dees' zoeten Engel,
 Mijn Broek Pistooltje hey dat branden los.

Ik schoot op haer so menig malen,
 Maer sy my rykelijk betaelde,
 Ik had volbragt dat Vrouwtjes Wil,
 Den Dag kwam aen en wy moesten scheyden,
 Op Roemer Lake sy my geleyde,
 So nam ik mijn Afscheyd van dat zoete Lam.

Oorlof Cassaters die so Trouwen,
 En 't Huys laten een Jonge Vrouw,
 Al op het schoon Batavia,
 Een ander blust 'er sijn Minnelusjes,
 Want het sijn sulke warme Susjes,
 vergulde Hoorens moetje dragen gaen.

***Dood, testament en begraffenis van Piere La Laes wydvermaarde
 Schildwagt van het kasteel van Antwerpen, zeer klugtig om te zingen.***

Stem: *Ik kwam te &c.*

TE Antwerpen in den Ommegang,
 Was ik een Piere la, la, ha, ha,
 Was ik een Piere la, la,
 Wy spraken al de Luyden aen,
 Sy zeyden hoor hier mijn maet,
 Den eenen gaf Koek den ander gaf Geld,
 Zo hebben sy ons te vrede gesteld,
 't Is Bon zey Piere la, la, ha, ha,
 't Is Bon zey Piere la la.

Toen gingen sy een Straetje rond,
 En Piere la, la ging veur,
 Een Meysje in haer Deurtje stond,
 Ick ben uw Serviteur,
 Wy kwamen daer so net van pas,
 Wy dronken daer uyt kan en Glas,
 Avous zey Piere, la, la, ha, ha,
 Avous zey &c.

Piere la la stondt op Schildwagt,
 Met een Geladen Roer,
 't Was in de duystere nare Nagt,
 En toen kwam daer een Boer,
 't Was een so lompen plompen Vent,
 Hy sprak ik ben hier onbekent,
 Passeer zey Piere la la,

Passeer &c.

Piere la la viel op sijn Gat,
 En brak sijn breed Geweer,
 Want Piere la la was vol en zat,
 Hy zey ik doe men zeer,
 O Broek wat kreeg ik daer een schrik,
 En datelijk in een Ogenblik,
 So sturf ons Piere la la, &c.

Og Vrinden hoort na dit Gerugt,
 Want Piere la la is Dood,
 Hy is gestorven om de Klugt,
 Wanty hy had gants geen nood,
 Hy schrikte van een wonder ding,
 Toen hy des Nagts te Ronde ging,
 Daer leyd nu Piere la la, &c.

Hy heeft gemaekt syn Testamen,
 Den Armen Piere la la:
 Sijn Kousen, Schoenen en zyn Hemd,
 De goede met de kwa,
 Die maekten hy de schoon Waerdin,
 Die hem dik heeft gelaten in,
 En die wil Piere la la, &c.

Sijn Kolder en sijn Leere Broek,
 Die kreeg de Korperael,
 Sijn Hoeden, Beffen en Neusdoek,
 En vorder altemael,
 Dat maekte hy een moje Meyd,
 Die dikmael veel Dienstbaerheyd,
 Bewees aen Piere la la, &c.

Piere la la lag in de Kist,
 De droefheyd was zeer groot,
 't Waerdinnetje daer niet af en wist,
 O Broek hoe sy verschoot,
 Sy kreet en zey mijn Treuselaer,
 Waer legt gy hier myn zoete Vaer,
 Doe zweeg ons Piere la la, &c.

Piere la la kwam op de Baer,
 Sijn Slagtzwaerd op het Kleed,
 Aen d'ander zy een Hellebaerd,
 Gants fris het stond so wreed,
 En daer mee sloeg de droeve Trom,
 Toen droeg men hem een Straetjen om,
 Weg was ons Piere la la, &c.

Sy kwamen op het Kerkhof,
 En zetten hem in 't Graf,
 Doe schoot men daer twee Sergjes of,
 En Pier geen antwoord gaf,
 Sy zeyde doe aen Piere la la,
 Adieu en gingen hene dra,
 Hier rust nu Piere la la, &c.

Piere la la lag in de Aerd',
En hy leyd stil en stom,
En yder ging ten Huysewaerd,
Men dronk een Glaesje om,
Op de Uytvaerd van ons Piere la la,
Poepen en Walen 't was een Comsa,
Adieu was Piere la la, ha, ha,
Adieu was Piere la la.

***Regtvaardige justitie gedaen t' Amsterdam, op den 23. mey, Ao. 1711.
aen een dogter, genaemd Catharina van Wyk, geboren tot Appeldoorn,
over het vermoorden van haer kind.***

Voys: *Al wat men doet men kan geen jouffrou winnen.*

O Droeve werelt vol van ongenugte,
Met regt so noemt men u een Speeltoneel,
Die menig Mens helaes droevig doet zugten!
Die hier zyn rol speeld en hy krijg'd sijn deel,
't Is te betreure,
't Geen men gebeure,
Siet aen my droeve Maegt,
Maer ag te laet beklaegt.

'k Heb tot myn grote droefheyd nu vernomen,
Dat voor gedaen en dan daer na bedagt,
My tot dees jammerlijke staet doet komen,
En tot dees' zware val nu heeft gebragt,
Ons werd verkondigt
Dat eer men zondigt,
te sien op 't ent en d'Heer,
Die sondigt nimmermeer.

Had ik daer op gedagt ik was og arme,
Niet tot dees' desolate staet gebragt,
Dat ieder zig met regt wel mag ontferme,
Over mijn en ook over mijn geslagt,
Ouders en Vrienden,
Die ik nu dienden,
Te zyn een stut en staf,
Moet van de wereld af.

Omdat ik heb o gruwelijke schande!
Mijn Kind verdaen en in't Sekreet gebragt,
Moet ik nu sterven laey door Beuls handden!
Vervloekte daet die my hier eerst toe bragt,
Tot de zonden,
Die als bevonden,
Werrekt en daelt door nood,
De droeve bittere dood.

Had ik myn Kindje gehouden in 't leven,
Dees straf en was niet op myn hals gedaelt,
Ik hoop de goede God sal 't my vergeven,
Als ik aen dese werelt heb betaelt,
Ag penitentie,
Heer mijn Conscientie,
Die knaegt my dag en nagt,
Waer ben ik toe gebragt.

So haest als ik mijn schaepje heb ontfange,
So duwde ik het strak de Hersens in,
en wierp het in 't zekreet, maar ag hoe bange!

Viel my de zatan blies my dit staeg in,
Brenge het om 't leve,
En gaet u begeve,
Voort na een ander Land,
So zyt gy vry van Schand.

Als ik dit so volbragt had ging ik wagen,
Na Haerlem om te dienen daer voor meyd,
My dogt dit sou my heel en al verschonen,
Maer valze zatan gy had my misleyd,
't Kind werd gevonden,
En ik gebonden,
Gevoert by mijn dood Lam,
Na de stad Amsterdam.

Alwaer mijn vonnis aenstonts werd gewesen,
Dat men my wurgen sou dat was mijn lot,
Dat ik sterven most wie sou niet vresen,
Op dat bedroeft en schandelyk Schavot,
Dan met een horden,
Gesleept te worden,
't Lichaem na 't Galgevelt,
En aen een pael gestelt.

Gy Amsterdamse jeugd die dit aenschouwen,
Spiegelt u aen myn zware droeve straf,

Wilt op geen eden van Iongman vertrouwen,
 Want sy vervlieden met de Wind als Kaf,
 En zyt bedrogen,
 Houd God voor Ogen,
 So komt gy niet als ik,
 In so een zware strik.

En ook gy jongmans trekt geen dogters zinnen,
 Berooft tog niement van 'er beste pant,
 Die gy bemint wilt die opregt beminnen,
 Of God sal 't u afeychen van u hand,
 Wilt u tog wagten,
 Houd in gedagten,
 't Geen u hier werd betoont,
 hoe 't Kwaed sijn meester loont.

Zamenspraek tussen een jonkman en een jonge dogter.

Stem: *Is liefde groot lyden,*

Dogter.

OG hoe ben ik bedrogen!
 't is met my verkeerd,
 Den Fielt heeft gelogen,
 Die my heeft Onteerd,
 Myn Eer is gestolen,
 Ik blijf in de schand,
 Hy is weg gevlogen,
 Gelopen uyt het Land,
 Wie klaeg ik mijn verdriet
 Dat my is geschiet,
 O valsche Minnaer
 Gy en hoord my niet.

Iongman.

Wat sijn dit voor zugten,
 En droevig geklag,
 Die 'k hoor met genugten,
 En daer ik om lag,
 Dat de Vrysters so kryte,
 Dat is maer van spijt,
 Dat is haest vergeten,
 So het Spreekwoord zeyd
 Heb ik uw Eertje
 en Maegdebloem
 Gestolen,
 daer op droeg ik mynen roem.

Dogter.

Maer Liefjen verheven,
Zwoer gy niet aen mijn,
By Dood en by Leven,
My getrouw te zyn,
Hebt gy niet geschreven,
Met 't bloed van uw handen,
En aen my gegeven
Dese Dyamant,
Daerom ziet wat gy doet,
Ik u eyge Vleys en Bloed,
God zal u nog Plagen,
So gy my stoot met de voet,

longman.

Maer Liefjen gepresen,
Waerom is 't dat gy schreyd?
De Liefde mits desen,
Die heeft u verleyd,
Had gy gaen verzinne,
Eer dat gy begint,
De Liefde Vrindinne,
Is gelyk de Wind,
Hebt gy zoete Meyd,
Een Kind zyt verbleyd,
Gy meugd nu wel zeggen
dat gy Probatum zyt.

Maer Liefje wilt horen,
Wat zyt gy belaan
Hebt gy my verkoren
En myn trouw ontfaen,
Dat is al verdwenen,
Gelyk als een pluym
Dus staect 'er uw Wenen
Of te Gehuyt,
Maer denkt nu dat gy
'er niet zyt alleen,
Die een Kindje so rapen,
Dat is nu gemeen.

Dogter.

Sult gy my niet Trouwen,
Segt myn soete Lief,
En uw Beloften houwen
O gy valssen Dief,
Wilt gy den Eed breken,
Van onse Egte Trouw,
God sal 't aen u wreken,
Dat zeg ik u nou,
Trouwe gy een ander maer,
Ik zeg u voorwaer
'k Sal 't Kind u t'huys stiere,
Want gy zyt de Vaer.

longman.

Waer toe al dit malle,

Ey Lief zyt bedagt,
Gy zyt op 't bed gevalle
Ik heb u niet verkragt,
Want u hertje dat vlamde
Door 't minnevier,

Dat wy met malkander
 Namen ons pleyzier,
 Daerom soete Klaer,
 Soekt een ander Minnaer,
 Ik trouw aen geen Vryster
 Die my zelfs loopt naer.

Dogter.

Ag wie zal ik klagen,
 Nu myn droevig verdriet,
 Wat in mijn jonge dagen,
 Aen my is geschiet,
 Spiegelte u gy dogters,
 Aen my jong en Eel,
 Wagt u van jongmans
 Sy liegen te veel,
 Want als sy plakken vroem
 U lieve Maegdebloem,
 Sy laten u zitten,
 En dragen haren roem.

Een vermakelyke klugt, van een welbekende weduwenaer, zynde een apotheker, die sijn dienstmaegd bevrugte, en hoe het zelve is vergaen.

Stemme: Jongmans trekt uyt der muyten.

*AL wie wil horen zingen,
 Nieuw ongehoorde dingen,
 Die luystert na dit Lied,
 Wat 'er kortelings is geschied,
 Van een Apteker wel bekend,
 Dese Nering lang gewend,
 En hoe die Man sijn Maegd,
 By hem nu een Kintje draegd.*

*Hy bragt haer in 't benouwen,
 En weigert nu te Trouwen,
 Het geen dat dese Maegd,
 Aen de Heeren heeft geklaegd,
 Maer d'Apteker ook niet gek,
 Die zey Vroumens houdje bek,
 Al wat ik u oyt dee,
 Dat bragt maer mijn Nering mee.*

*Ik hoorden haer steeds Klagen,
 Dat sy niet meer kan dragen,
 De Pijn die sy staeg lee,
 En toen quam ik regt ter snee,
 Ik sprak wat scheid' er soete Meid,
 En daer op heeft sy gezeid,
 Ag Meester hebje dan,*

Niet iets dat my helpen kan.

*Ik vond'er seer elendig,
Want 't scheelden haer inwendig,
Daer's weynig helpen aen,
Als de Heeren wel verstaen;
Sy moest van stonden aen naer 't Bed,
En haer moest een Pil gezet,
En dan nog wat meer,
Is een Lating en Klisteer.*

*Ik ging in mijn Winkel zoeken,
Terstont in alle hoeken,
En vond nog wat van 't Kruid,
Dat ik aen mijn wyle Bruyd,
Of myn Vrouw te geven plag,
Als sy als dit Meysje lag:
En vindt het weder goet,
Wyl 't noyt niemant kwaet en doet.*

*Ik ging terstont aen 't stooten,
En 't heeft 'er niet verdroten,
Sy zey toe Meester toe,
Ik zey Meysje ik word moe,
Sy zey Meester helpt tog mijn,
Ik zal u behulpsaem zijn.
En ik hield veel van haer,
En wy stieten met malkeer.*

*Nu kan ik u verklaren,
Mijne Heeren allegaren,
Dat dese zoete Meyd,
Niet eens heeft houdop gezeyd,
En toen alles was geree,
Bragt ik het ook regt ter Snee,
Ter plaetse daer 't 'er scheelt,
En dit heeft haer noyt verveelt.*

*Al wil sy nu vertellen,
Dat haer het Lijf gaet zwellen,
Door mijn Medikament,
Wijl het yder is bekend,
Dat ik aen mijn eyge Vrouw,
Het graeg zelf in geven zou,
Daerom ik sta verstomt,
Dat het haer niet wel bekomt.*

*De Meyd sprak sonder temen,
't Was heel wel in te nemen,*

So 'k altyd zeggen zel,
 Maer 't bekomt my heel niet wel,
 Daerom Heeren zoek ik regt,
 Maer de Meester heeft gezegt,
 Ik had het noyt gedogt,
 Dat gy daer niet tegen mogt.

Ik heb aen u gegeven,
 't Best dat ik van mijn leven,
 Aen iemand heb gedaen,
 En het stond u heel wel aen,
 Daerom verzoek ik dat je zwijgd,
 Als gy goe Remedie krygd,
 Zyt gy dan niet te vreen,
 Maer het Meysje zeyde neen,

Waer op de Heeren zeyde,
 Terwijl gy met u beyde,
 Die dingen hebt gedaen,
 En malkaer ten Dienst gestaen,
 Willen wy dat gy hier naer,
 Altyt helpen sult malkaer,
 Tot de Dood u scheyd:
 Ik bedank u zey de Meyd.

Maer Meester Apoteker,
 Scheen voor die tijt geen spreker,
 Het Vonnis was gegaen,
 En sy hadden bey gedaen,
 Nu heeft hy, 't zy lief leet,
 Haer Getrouwd als yder weet,
 En Vrinden nu kan sy,
 't Stoten so wel als hy.

Een nieuw vermakelyk Haegsch lied.

Op een nieuwe voys.

Hoe dat ik waer in Angst en Vrees,
 O zoete Blom!
 En og wat een Schroom!
 Als ik u lestmael Eer bewees,
 En om dat gy my daer niet zien en woud,
 Wierd ik so schrikkelyk benoud,
 Ende alle myn Ledekens wierden koud,
 Heb ik dan oyt mijn uytverkoren Vriend
 Die straf aen u verdiend.

In de gehele Nagte lang om u Godin
 Met bedroefde zin,
 Niet als Minneklagt,
 Maer gy hebt 'er my niet geagt,

En wat heb ik tegen u misdaen,
Dat gy my liet so treurig staen,
En zonder spreken heen liet gaen,
Ik waer in angst en ook in een grote nood,
Ik waer schier hallef dood.

Heb ik jou iet te kort gedaen?
O zoete Meyt!
Of te veel gezeyt,
't Zal veel beter gaen:
Laet my maer een troost ontfaen,
En dat ik met een Minnilijk gelag
U ondertussen eens spreken mag:
En inzonderheyd dat mijn Minneklag:
Dan sal ik u al mijn leve dagen lank
Ook weyten de meeste Dank.

Liefste waerom zoud gy
Dan vluchten van my,
Zoud gy kunnen haten die ik min?
Zeg mijn zoet Engelin!
Neen het is 'er maer veynzery,
En wanneer ik u gaf een zoentje voor u mond,
Kreeg ik van u een Kusje weer terstond
En wanneer ik kwam met mijn vinger in u mond
Voelde ik mijn jong hert
Bevrijt van alle smert,
Van Cupido doorwont.

Sa Vrinden laet ons zamen,
Nu eens vrolik zijn,
Drinken hele Nagten lang,
Dese lieffelijken Drank,
Sal genesen onse minnepijn,
En tasten de Kanne en Pinten aen,
De Roemers moeten niet stille staen,
En hy tastede Kanne en Pinten aen,
Neemt dese Fluyt,
Drinktze in een teugje uyt,
Vultse weer met Bacchus traen.

Herders vryagie, tussen Cloris en Silvia,

Stem: Ik bender gegangen aen een groen kant.

AG aldersoetste Zilvia!
Mijn schoonste lief en wel beminde,
Gund my het lieve woordtje Ia,
En neemt tog alderliefste Meyd,
Mijn Trouwtje aen in Eeuwigheyd,
En ik sal u noyt verlaten,
Voor dat de bleke dood ons scheyd.

Neen Cloris u malle praet,
Daer wil ik my niet aen storen,
't Is best dat gy maer hene gaet,
Want al u soete Vrijery,
Is maer om de Blom van my,
En gy zoud my late zitten,
Als gy die hadde weg ging gy.

Mijn alderwaerdste Herderin,
Ik wens dat my de Dood verslinde,
So ik u niet regt bemin,
En heb met goe genegenheyd
U Iaer en Dage al Gevreyd,
Maer gy werd mijn Uytverkoren,
Door kwa Klappers Tong misleyd.

Hebbense u niet lose kwant,
Zien spansen met Dorinde,
Door 't Geboomte hand aen hand?
En gy komt my uw Trouwtje bien,
Wie heeft oyt slimmer stuk gezien,
Neen Cloris alderbeste maetje,
Dat en zal nimmermeer geschien.

Ik heb geen schult aen dese daed,
Dat zweer ik by Hemel en Aerden,
't Is niet als kwa klappers praet;
Hy die Hert en Niere doorgrond,
Weet dat ik noyt met mijn mond,
Haer heb uyt liefde een Kus gegeven,
Of ik moet sterven so terstont.

Dat kan wel zijn maer Cloris maet,
Ik en kan nog niet resolveren,
Om met u in den Egten staet,
Te treden, og de Trouw, de Trouw!
Brengt so menig Maegd in rouw,
Die wel wenschte met Hert en Zinne,
Dat sy noyt waren geweest een Vrouw.

Dat 'r waer beminde Herderin,
Maer hoe menig zijn daer tegen,

Die met haer Hert en Ziel en Zin,
Niet wenste te zijn ongepaerd,
Og! 't is een Hemel op der Aerd,
Laet ons in 's Heeren naem beginne,
Mijn Liefste Lief u tog bedaerd.

Meend gy dat met uw Hart en Zin,
 Mijn Herder voor uw Vrouw te Trouwen,
 Spruyt dat uyt een opregte Min,
 Zo zal ik my van stonden aen,
 Aen u mijn Lief verbinden gaen,
 Daer op zal ik uw Trouw ontvangen,
 Mijn Clorisje van stonden aen.

Dank heb mijn liefste Lief getrouw,
 Mijn eyge Deel van God gegeven,
 Ik ben uw Man en gy mijn Vrouw,
 Twee Liefjes zamen eens van Zin,
 Verbonden door oprechte Min,
 Die zal de Heer sijn Zegen geven,
 Wens ik u Herder en Herderin.

Wonderlyke ontmoeting van een jongman die uyt wandelen ging.

Stem: *Hoort hoe aerdig dat ik voer.*

*HO*ord wat mijn lest is ontmoet,
 Als ik ging om een Pleyziertje,
 Met mijn Kammeraetje zoet,
 En namen een eerlik Zwiertje,
 En wy liepen heen en-weer,
 So de Stad op ende neer.

Omtrent aen de Vygendam,
 Kruysten twee vermaerde Hoeren,
 Doe ons opdoen voor een Lam,
 En sy meenden ons te loeren,
 Daerom namen sy ons fel,
 Maer 't bekwam haer niet te wel.

En sleepten ons na haer huys,
 Wat bedreven wy daer Kuuren,
 Het was niet als bul en buys,
 Het sal hier niet eeuwig duuren,
 Dit duurden tot 's Morgens vroeg,
 Toen dogt ons was 't lang genoeg.

In het hoekje van den Haerd,
 Sat een Bol heel vast te Luymen,
 Die al vry wat was bejaerd,
 Dit wouden wy niet verzuymen,
 Maer verkondigde dien Sul,
 Aenstonds voor een troppe Bul.

Vooreerst rolden wy sijn Poen,
 Hemtroks Knopen en sijn Vriesen,
 Sopen wy hem uyt sijn Schoen,
 Dit gedaen zijnde so bliesen,

Wy het Kaersligt uyt terstond,
En wy sprongen braef in 't rond.

Wy gooyden 't heel in 't Rumoer,

En de Waerd en de Waerdinne,
 Smeten wy bey op de Vloer,
 En toen gingen wy haer binde,
 Hand en Voeten aen malkaer,
 O dat stond so wonder raer.

Toen een Kreupel Waerd gemaekt,
 En de Hoertjes met haer beyden,
 Die Kleden wy moeder naekt,
 En eer datter wy nog scheidten,
 Sloegen wy Kannen en Glas,
 Al aen stukken wat 'er was.

En toen sijn wy heel gezwind,
 Voort de Deur straks uyt gelopen,
 Maer dat jongste Hoerekind,
 Heeft straks Moord en Brand geroepen,
 En terstont so wiert 'er jagt,
 Op ons gemaekt al van de Wagt.

Sy kregen my by mijn Gat,
 En ik most 'er aen geloven,
 En mijn Maet zetten sijn Spat,
 Wat ik Bad 't was voor Doven,
 Ik wierd door de Ratelwagt,
 Na de Kortegaerd gebragt.

En so voort naer het Stadshuys,
 Daer mijn Vonnis wierd gelesen,
 Dat ik na dat Groot Rasphuys,
 Voor een Tijd sou moeten wesen,
 Voor vijf Iaertjes 't is so lang,
 En 't valt my so droevig bang.

Hier zit ik nu als een Gek,
 Spiegelt u jonge gezellen,
 Wagtje voor dat droevik Lek,
 Want de Drommel uyt der Hellen,
 Heeft 'er ooyt gepractizeert,
 Wat men hier al werd geleerd.

Beklag van een dogter die van haer minnaer verlaten is.

Voys: *Ontwaakt schoon herderinne.*

IK moet de Min veragten,
 Met al haer zoet gevley,
 Ik zit eylaes nu in de ley,
 En ben vol raserny,
 Omdat dat mijn uytverkoren,
 Door Gevley en soete Reen,
 Had mijn Trouw gezworen,

Maer nu laet hy mijn alleen.

Eylaes nu gaet hy vlugten,
Die my scheen trouw te zijn,
Nu gaet hy heen laet my allijn,
En ik zit met een Klijn,
Og kost ik hem vinden,
Die my eerst sijn trouw aenbood,
En mijn Ziel beminde,
Dan waer ik uyt alle nood.

O Heer wat kan nu baten!
 Alle mijn droef geweent
 Ik dool langs straet als desperaet,
 Niemand hoort mijn geweent,
 Ik heb een Brief ontfangen,
 Dat hy is uyt 't Land gereent,
 Kust een anders Wangen,
 Ag mijn Hert sluyt als een Steen.

O gy barbaerse Heyden!
 Hoe kunt gy sijn so wreed?
 Dat gy mijn schoot van Eer ontbloot,
 Daer ik u doen geen leed!
 Gy zwoer my te Minnen,
 Voor uw Bruyd en waerde Lief,
 Met uw Ziel en Zinnen,
 Maer gy loond my als een Dief.

Ag kon ik my wreeken,
 Aen u ontrouwe Fielt,
 Gy sno Rabou ik zweer gy sou,
 Zijn door mijn hand ontzielt,
 Kan ik geen wraek verwerven,
 Dan zal u den God Iupijn,
 Doen door sijn Blixem sterven,
 En mijn leed gewroken zijn.

O Kleyne God der Minne,
 Gy hebt mijn ziel ontsteld!
 Mijn Eer van kant en ik in schant,
 Mijn hert in tranen smelt
 Mijn Maegdeblom geschonden,
 En gerukt nu van sijn steel,
 Ag waer ik verslonden!
 En de Dood mijn Erfdeel.

Komt wilt my verstoosten,
 Speelmeisjes klein en groot,
 Mijn tere Schaep ontfangt de borst,
 Al op u moeders schoot,
 Wie weet of uw Taetje,
 U zal kennen kleyn of groot,
 Sus mijn Lief Annatje,
 Og! mijn Kindje waerje Dood.

Wat baet al mijn klagen,
 En al mijn zwaer verdriet,
 Een Popje mooy, de Vaer om Hooy,
 Ik ben de eerste niet,
 Ik zal het lest niet blijven,
 Dat men meer gebeuren ziet,
 De Werelt moet beklijven,
 Of hy raekten haest tot niet.

Spiegelt u aen mijn klagten,
 Gy Meysjes jong en oud,

Waegt noyt geen kans met de Iongmans,
Voor dat gy zijt getrouwd,
Sy laten u in schanden,
Als sy hebben haer pleyzier,
En trekken uit de Landen,
Met een ander Venus Dier.

Een zamenspraek tussen een jongman en een jonge dogter.

Op een nieuwe voys.

*P*Ourquoi vous pleijne vous,
 Contante vous ma belle,
 Pourquoi vous pleijne vous,
 Qu'an t'on ne mocque vous;
 Isabel espres volage,
 Vous êtes fort jalous,
 Contante vous ma belle,
 Qu'an t'on ne moque vous.

Jongman.

*W*Aerom verlaetje mijn,
 Seg alderliefsen Engel?
 Waerom verlaet je mijn,
 Seg alderliefsen Mejd?
 Gy hebt mijn Hert gestolen,
 Gestoken in de Brand,
 Wild gy my nu niet helpen,
 So raek ik vast van kant.

Dogter.

Iongman al uw Valsheyd,
 En al uw lose Streken,
 Iongman al uw Valsheyd,
 Gaet na een ander Mejd,
 Wild uw Fortuin gaen zoeken,
 By een Dienstmeid of Boerin,
 En zoekt in andere hoeken,
 So krijgt gy 't na uw Zin.

J. Seg Meysje wilje nu,
 Dat ik om uw sou sterven?
 Seg Meisje wilje nu,
 Dat ik u niet meer zie?
 Het sijn uw schoone Oogen,
 Die mijn hebben Doorwond,
 Gy laet my gaen verloren,
 Daer gy mijn helpen kont.

D. Iongman al wat gy zegt,
 Het sijn maer bagatelle,
 Iongman al wat gy zegt,
 Gy meend het niet opregt,
 Brengt meenig in gebreken,
 Want gy verstaet my wel.

J. Og weest tog niet so straf,
 Mijn alderliefsen Engel!
 Og weest tog niet so straf,

Dat ik moet gaen in 't Graf!
Maer wilt my weder Minnen,
En dat op staende voet,
So sult gy aen my winnen,
Mijn Vlees en ook mijn Bloed.

D. Iongman al uw Schoonheid,
En uw Bevalligheden,
Iongman al uw Schoonheid,
Die hebben mijn verleyd,
En al uw schoone woorden,
Die hebben mijn doorwond,
Komt laet ons zamen treden,
Nu in den Echt terstond.

Besluit.
 Oorlof tot een Besluit,
 Jongman en jonge Dogters,
 Oorlof tot een besluit,
 Die garen sijn de Bruid,
 En wilt so lang niet Vrijen,
 En doet het met 'er spoed,
 Want sy zoeken jou te verleijen,
 En schoppen met de Voet.

Biegt van een dogter aan haer vader

Stem: *Als 't begint.*

AG Waerde Vader ik buig mijn neer,
 Voor u met een ootmoedig Herte,
 Om u te Biegten myn waerde Heer,
 De Sonde die mijn stadig smerte,
 Want door de Liefde overmant,
 Raekten ik in dees droeven stant.

Ia Eerwaerde Vader 'k weet,
 So men Vergeving wil verkrijgen,
 Dat men alvorens 's Herten leet,
 Betonen moet en niets verzwijgen,
 Daerom so val ik hier te voet,
 Voor u met een opregt gemoet.

Dit is dan dat mijn het meest benouwd,
 En dat ik mijn wel mag beklagen,
 Dat ik mijn schoot heb toevertrouwd,
 Aen een die ieder wou behagen,
 Ik ben bedroeft tot in der Dood,
 Daerom so leg ik mijn Misdaed blood.

Eens op een Sondag laest geleen,
 Als ik mijn Liefde sou betoonen,
 Kwam hy al in mijn Kamer treen,
 Als ik mijn Lichaem sou verschoonen,
 Hy vatte eerst mijn boezem aen,
 En liet sijn Hand straks lager gaen.

Ia Eerwaerde Vader nog meer,
 Als ik sijn lieve Mondje Kuste,
 Trok hy mijn op sijn Lichaem neer,
 Alwaer ik in sijn Armtjes ruste,
 Van welk Minnelik Krioel,
 Ik de Vreugd nog staeg gevoel.

Eerwaerde Vader so gy zaegt,
 d'Aentreklikheen van dees Ontrouwe,
 Ik weet hy had u zelfs behaegd,

Ia ook de schoonste van alle Vrouwe,
Dies wierd ik 't Minnelijde moe,
En stak hem bei mijn Armtjes toe.

Gaet heen dan Dogter, gaet 'er in Vree,

Al uwe zonden sijn u vergeven,
 Die u bedriegd, bedriegd slechts mee,
 Maer leid voortaan een beter leven,
 En hebt maer liefde voor hem alleen,
 Die u bemind en anders geen.

So dese zoete zondaer kwam,
 Om u sijn Misdaed te belijden,
 Og weest hem tog niet al te gram,
 Maer toond een weinigje Medelijde,
 Geef hem tot Straf dat hy my Bemind,
 So lang ik Wellust in hem vind.

Een nieuw vermakelyk lied.

Op een aengename voys.

Silvester en Coridon,
 Sy zaten bei onder de Linde,
 Omtrent de Suijer Son,
 Daer praten sy van Minne,
 Fal la fal lalderalderela.

De Bladeren vielen daer of,
 Silvester liet 'er een zugje,
 Ag Liefste Coridon,
 Laet ons smaken de Minneklugjes,
 Fal la fal lalderalderela.

Hy bad'er om een Bee,
 't Was om haer Borsjes te voelen,
 Ag zoete Cupidoo's Kind!
 Mijn Hertje begint te joelen,
 Fal la fal, &c.

Daer zaten sy by malkaer,
 En Kusten malkander in vrede,
 Dat zeer genoegelik waer,
 Cupido die spande sijn Veder,
 Fal la fal, &c.

Ik droomde daer eenen droom,
 En dat gaf my groot wonder,
 Dat Cordidon boven lag,
 Silvester en die lag onder,
 Fal la fal, &c.

Soet Liefje als ik dood ben,
 Waer zalje mijn dan begrave,
 Op 't Kerkhof onder de Negelantier,
 Uw Graf sal Roosjes drage,
 Fal la fal, &c.

Soete Liefje als ik dood ben,
Wil op mijn Graf doen schrijven,
Dat hier begraven leid,
Een Liefhebber van schone Wijven,
Fal la fal, &c.

Beklag liedt van een minnaer die verlaten is van sijn trouwelose matres; maer schept moet, en kiest de wyn voor medicyn, die hem verheugen doet.

Voys: *Van Bethune.*

GOD groet u schoone Maegt,
O pronk van alle Vrouwen:
Gy zijt die my behaegt,
Hooft hoe uw Dienaer klaegt,
't Is den tweeden keer nou,
Dat ik u uyt Liefd' en Trouw
In Eer kom verzoeken,
Tot mijn waerde Huysvrouw.

Dat is waer jong gezelschap,
Maer toen 't u mogt gebeuren,
Toen nam gy nog uytstel,
Verstaen mijn reden wel,
Sou een Dogter als gy komt
Gereet zijn so tersont,
Neen Jongman gy moet gapen
Als de Pap is voor de mond.

Jongman wilt hooren aen,
Gy hebt uw kans verkeken,
Gy meugt wel henen gaen,
Ik wil u niet ten antwoord staen
Gaet by een ander Meid,
Die gy ook tweemaal Vreid,
Jongman gy moet vertrekken,
Ik hou mijn Eenigheid.

Lief blyft gy so versteend,
Laet uw Hert tog bewegen:
Maer so gy de zaak meend
Dat diend van mijn beweend,
Lief vald gy mijn so Straf,
Ik zal vergaen als Kaf,
Door Liefde zal ik dalen,
Om u in 't duister Graf.

Maer als men 't wel bedenkt,
Wat is zoeter als 't Leven,
Waerom 't Leven gekrenkt,
Dat God de Mensche schenkt?
Neen ik schep nieuwen moet,
Het Leven is so zoet,
Venus ik gaen u verlaten,
Bacchus mijn leven doet.

Het sou een plompaert zijn,
Die om een Vrijster sou sterven,
Liever een Roemer Wijn,

Dat verheugt het Hert van mijn,
Weg weg van Venus Kind,
Bacchus is mijnen vrind,
En door sijn soete Druyven,
Werd van menig bemind.

Weg Venus met de Min,
Ik wil met Bacchus leven,
Sijn Sap staet in mijn sin,
Ik maek een goed begin,
Ik drink een Roemer Wijn,
Dat is mijn Medicijn,
Ik denk noyt om geen Treure,
Den Wijn verligt mijn pijn.

Als Wijn my wat verdooft,
So gaen ik leggen ronken,
Venus dit vry gelooft,
Knort mijn niet aen het hoofd:
Weg Venus met de Meyd,
Ik hou mijn eenigheyd,
Ik wil met Bacchus leven,
'k Heb Venus adieu gezeyd.

Oorlof dan al de rest,
Minnaers die gaerne vryen,
Ik raed u al te best,
't Is maer verdriet op 't lest,
Venus vrugten is Fenijn,
Ik hou het met met de Wijn,
Die doet mijn Hert verheugen,
En verdrijft al mijn pijn.

Nederlandse treur-gezang, over 't verongelukken van de Prins van Vriesland J. W. Friso, met de Overste Hilkes, beyde verongelukt in 't overvaren van het Stryense Zas, op de 14 July 1711.

Voys: ô Heer hoe kunt gy het aenschouwen.

Wat Droef Geluyd komt ons te hooren?
 Wat Naer Geschrey en Ramp op Ramp?
 Dat ons komt klinken in de Ooren,
 Vervuld ons Land met nare Damp,
 Wilt voort uw Thuin met Rou bekleden,
 Hollandze Maegd,
 Want gy hebt nu wel dubbelde reden,
 Als dat gy klaegd.

Den Prins van Vriesland,
 Held der Helden,
 Dat Edele Nassousche Bloed,
 Die voor ons Land sijn Leven stelde,
 Leid nu Verdrongen in de Vloed,
 Die staeg den Vyand dede schromen,
 Door Vuur en Stael,
 Is nu verdrongen in de Stromen,
 O droef verhael!

Den Prins in sijn Karos gezeten,
 Met d' Overste Hilkes also ras,
 Kwam uyt het Leger wild het weten,
 Gereden tot 't Stryenze Zas,
 Aldaer sy moesten Overvaren,
 Met Pont of Schouw,
 Om na den Haeg sijn Reis te klaren,
 Gezwind en gou.

Maer als Karos en Paerden waren,
 Nu op de Schouw en van de Wal,
 Om over die Rivier te varen,
 So komt een dwarrel Wind voor al,
 Waer door de Karos omstorte,
 In 't Water neer,
 Dat so haer Leven deed verkorten,
 Met groot Hertzeer.

Schoon dat men alle vlijt aenwende,
 Om haer te redden uit gevaer:
 Men wist niet waer den Prins belanden,
 Verzonken in de Vloed aldaer;
 O Dood! had gy dit Lot beschoren,
 Aen desen Held;
 Om so in 't Water te versmoren,
 En niet in 't Veld.

Agt dagen na die tijd verheven,
 Heeft men sijn Hoogheid Opgevist,

Door dien het Lichaem kwam gedreven
Niet ver van daer het wierd vermits;
Een Schipper die 'er kwam gevaren,
Van Bergen op Zoom,
Die bragt het Lijk zonder bezwaren,
Tot Dordrecht vroom.

Alwaer het dode Lijk met vaerden,
Gebalzend wierd en toen gebragt,
In Vriesland na de stad Leeuwaerden,
om te Begraven met veel Pragt:
In een Grafstee by sijn Voorzaten
En vroom Geslagt,
de Dood regeerd in alle Staten
En hooge magt.

Dien Held wiens daden dat so blonken,

Tot Lof van 't Edel Huys Nassou,
 Die leyd nu in de Vloed verdronken,
 Hollanders, Vriesen draegt nu Rou,
 Draegt Rou Vereende seven Staaten,
 Om dese Vorst,
 Daer gy u vast op kon verlaten,
 Leydt nu vermorst.

Hy was een Held die staeg deed beven
 De vyanden van 't Huis Nassou,
 Dat Villars sal getuygen geven,
 Als bleek by Bergen Henegou,
 Daer hy deed wyken de Vyanden,
 Dien Iongen Blom,
 Die Lijf en Leven gaf te panden,
 Voort 't Staatendom.

Eylaes hoe sal het Vriesland treuren!
 Over de Dood van haren Prins,
 Van rou so schijnt het hert te scheuren,
 Bedekt haer aenschijn met een grins,
 Draegt rou, leg af u Pronk-cieraden,
 Om desen Held,
 Die 's Iarelijks met Lauwerbladen,
 Quam uyt het Veld.

Hy is nu door de Dood verwonnen,
 Dien Schipio en Mavors zoon,
 Die nooyt en vreesden twee Bourbonnen,
 Een dooren voor de Franse Kroon,
 Een Iephta voor ons Nederlanden,
 Een Gidion;
 Een strijdbaer Held die sijn Vyanden,
 staeg overwon.

Vertroost tog eens sijn Gemalinne,
 Die schoon en Edele Princes,
 Die haer Gemael so ging beminne,
 Dit is voor haer een droeve les:
 O Heer! verset haer druk en lyden,
 In dit geval,
 Wy moeten hier tog eenmael scheidende,
 Van 't aerdsche dal.

Schoon dat de Dood hem heeft doen sneven,
 Tot groote droefheyd onverwagt,
 Sijn Daaden sullen eeuwig leven,
 Tot Roem van het Nassouws Geslagt,
 Sijn Naem sal noyt vergeten blijven,
 In 't algemeen,
 Men salse op sijn Graf doen schrijven,
 In Marmer steen.

Graf-schrift,

*Hier leit het puik der Batavieren, Jan Willem Friso Casimier,
Die stadig door zyn Krygsbanieren, Behaelden groene Lauwerier;
Die Vrankryks Hoogmoed deden daalen, Leyt in dit Choor;
Zyn Ziel by God, zyn daaden praalen, De Waereldt door.*

Vreugde lied, op de geboorte van sijn Hoogheid, den Heere Prince van Oranje, J.W. Friso, geboren den 1. September, 1711.

Voys: *Van de Vlaamse meysjes.*

W At Vreugde en Geluk,
Komt Nederland ter Ooren,
Naer sulk een Ongeluk;
De Prins van Vrieslands droeve Dood,
Werd nu versagt door een Geluk weer also groot.

Toen dese jonge Vorst

In 't Water moest Versmoren:
Toen had sijn Vrou gestort,
een Kindje seve maenden lank,
Dat heden is geboren, God sy eeuwig dank.

Een yder wenste dat
De Princes van Oranje;
Die hy bezwangert had,
Ons eens een Soon mogt brengen voort;
God lof nu heeft den Hemel ons gebed verhoort.

Sy kwam in Arrebeid,
Een yder van de Dames,
Die heeft tot God geschreid,
En wensten dat uyt Frisoos stam,
Een Prinsje van Oranje nu te voorschijn kwam.

De Vroedvrouw kreeg het Kind,
En riep kom hier nu alle,
Die 't Vaderland bemind,
Aenschout dit jong gebore lam,
Hier is een soontje uit de braef Oranje stam.

Het heele Vriessse Hof
Dat was hier op vol Vreugde;
Een yder zong God Lof
En zeiden kijk wat God ons geeft,
Een Prinsje van Oranje dat hy Eeuwig leeft.

De Princes zag hem an,
En sprak mijn Prins zal heeten,
Ian Frieso na mijn Man:
Hier krijg ik door der Heeren Heer,
Sijn groote goetheyd mijn Ian Willem Frieso weer.

Men losten het Kanon,
En luyden al de Klokken,
Schrik Lodewijk Bourbon,
Daer is ons weer een Zoon gebaerdt,
Die niet ontaerdt sal wesen van sijn Vaders aerdt.

Leef Hoog Geboore Kind,
Tot vreugde van die genen,
Die 't Vaderland bemind,
Blijf als een Telg van 't Huys Nassouw,
Gelijk uw Vader 't Vaderland altijd getrouw.

God gun u dat gy meugt,
Met 's Vaders Daden pronke,
En met u Moeders deugd;
de God der goden die behoet
Jan Willem in al 't gene dat hy doet.

Kom Vaderlanders kom,
En wenst veel heil en zegen,
Dien jong Oranje blom,

Geteelt uyt Keyserlijk geslagt,
Een Soontje daer geheel Europa deugd uyt wagt.

Roept nu te samen uyt,
Liefhebbers van Oranje,
Lang leef d'Oranje spruit,
Jan Willem Frisoos eerste soon,
Die sy en blijft bevolen in de gunst der Goon.

De gevange muys met twee beenen.

Stem: Og moeder ik en kan, &c.

EY Lagt'er niet te stijf,
Die hoort dit vreemd bedrijf,
Al van een aerdig Meysje,
Die 'er Poesel Vleysje,
Bestede tot de Min,
Al na haer zoete zin.

Sy was een eenig Kind,
Van d'Ouders wel bemind,
Sy had een Serviteure,
Die haer staeg hield veure,
En dat met woorden bly,
Om eens te slapen by.

De Dogter was bereyd,
Maer geen gelegentheyd,
Dus gaet sy practiseren,
En zeyd o Moeder geren,
Sliep ik in 't Agterhuys,
't Is boven so vol Muys.

So dat ik nagt nog dag,
Daer nimmer slapen mag,
De Moeder was te vrede,
Sy macht haer Slaepstede,
In het Tuinhuis met spoet,
Toen was de aenslag goet

Sy zeyd haer Liefste trouw,
Dat sy daer slapen sou,
Sy wees hem d'agter deure,
Klopt daer t'avont veure,
Ik zal u laten in,
Voldoen wy dan de Min.

Den Jongman pasten op,
Hy deed een Vryers klop,
Sy heeft hem in gelaten,
Sonder lang te praten,
Voldedens haer begeer,
Wie weet hoe menig keer.

De Vader hoorden wat,
Yets kraken dit of dat,
Hy is van 't Bed geslopen,
Heeft haer bey bekropen,
Sy lagen in de Rust,
Door 't Kussen afgekust.

Hy gaet al na sijn Vrouw,

En zaid post dousend nou,
Heb ik de Muis gevange,
Die myn Dogter bange,
So dikmael heeft gemaekt,
Hy's in de Val geraeckt.

Syn Knecht al met getier,
En nog een Buer drie vier,
Die riep hy daer te zamen,
Die hem helpen kwamen,
Om in 't Agterhuys,
Te vangen Val en Muys.

d'Een met een hellebaert,
Den ander met een zwaert
Sla doot met steken houwen,
Of myn Dogter trouwen
Wel Meisje in de Val,
Denkt hoe dit lukken zal.

De Jongman stont ontstelt,
En riep so met geweld,
Ik wil veel liever kiezen,
Trouwen als verliesen,
Myn jong en jeudig Lyf,
Ik house voor mijn Wyf.

De Dogter door dees twist,
 Die heeft het Bed bepist
 Sy riep al staeg met beven,
 Vader wilt het vergeven,
 Het Muysje heeft my ziet,
 Voorwaer gebeten niet.

Men liet ter stont voortaan,
 Geboden teikenen aen,
 Dus kreeg de Muis sijn Huisje
 In dit zoete Kluisje,
 Des Vaders Hellebaert,
 Heeft 'sDogters Eer bewaert

Oorlof Dogters vol moet,
 Die dikwijls wenst het soet
 Wilt het so ligt niet wagen,
 Het kost anders slagen,
 Al is de Muis in 't knel,
 Somtyts ontspringt hy't wel.

Een nieuw matroose lied.

Op een aengename voys.

AL die 'er sijn Kosje aen Land niet kan winnen,
 Die moet 'er gaen varen al by de Zee,
 Daer zal mense leeren na boven klimmen,
 Halen de Zeyltjes vlak voore de Ree.

Hael Kabel hael Kabel, Wil 't Anker opwinden,
 Zo roept'er de Stuerman alle so stijf,
 Dan ziet mense lopen gelijk de Blinden,
 Den eene die loopt 'er den ander op 't Lijf.

Zodra het Anker dan is Gewonden,
 Dan moeten wy weder na boven toe,
 Dan roept 'er de Bootsman tot aller stonden,
 Hier valt wat te rusten ben jey 'er niet moe.

Dan gaense ons van agter na voren toe stueren,
 Waer dat wy ook loopen wy syn in de Knip,
 De Duyvel die zou het half verzinnen,
 Wat dat 'er te doen is op een Oorlog Schip.

't Is Masje te Schrapen, 't want aen te zetten,
 Of het Schip te Teren of Schuytje te Boord,
 Hoe dat 't 'er gaet gy meugd 'er op letten,
 Ian Hagel werd in sijn Kooytje gestoord.

So dat wy geen Rust en konnen genieten,
 Ian Hagel die doet 'er malkander haer Klag,

Sy zeggen het zouder de Duyvel verdrieten,
Datme 'er met vrede niet vreten en mag.

Den Uytkyk van boven, je meugt het geloven,
Die roept 'er, ik zie 'er een Zeyltje in Zee,
Ons Stuerman dit hoorde liep haestig na voren,
Za mannen komt maekt 'er jou Zeyltjes vast ree.

Wilt Blinde by zetten, Bramzeyltjes los maken,
Heys op 'er jou Stagzeyl dan hebje gedaen,
Dan is het jou Buykgordingen wild 'er niet schaken,
Dan moet 'er een lantje na boven toe gaen.

Ons Kapiteyn waerdig roept Mannen za vaerdig,
En wild 'er jou Sloepje vast maken ree,
Wy willen gaen Roejen en haestig gaen spoejen,
Om Water en Bier gelyk yder wel weet.

So dra en zynder wy niet gezeten,
Dan roept de Provoost met stemmen niet kleyn,
Za Mannen en hebje nog niet gevreeten,
Ons Sloepje dat moet 'er ontladen zyn.

Gy jonge Gezellen houd mijnder ten besten,
Want mijnder den heelen Dag werd belast,
't Is schoot aen te halen of Boelijn te vasten,
Of Braster jou Zeylen weer voor de Mast.

Gy jonge Gezellen wild dit vry vertellen,
Maer laet u niet kwellen in sulken schijn,
Ik zal 'er mijn zelfs niet langer om kwellen,
Het zal 'er geen Reysje van zeven laer zyn.

Die ons 'er dit Nieuwe Lied eerstmael Digten,
Het was 'er een Knaepje uyt Zoetendael,
Hy heeft 'er op 't Scheepje Schiedam gevaren,
Hy heeft 't Gezongen, hy liegt het niet al.

Beslapen vrysters klagt.

Stem: *Gy jonge dogters die u steld tot minnen.*

AG ik Onteerde Maegd ik mag wel Klagen,
Dat my mijn Eer mijn alderbeste Pand;
Hier in het bloejen van mijn jonge Dagen,
So is ontroofd, o gruwelyke schand.

De trouwste Minnaer van alle de Minnaren,
 Die my helaes so droevig heeft misleyd,
 Dat is nu na Oostindien toe gaen Varen,
 Dat van my nu zo dikwils werd beschreyd.

O droeve Wereldt vol van Ongenugten,
 Wat zit ik in een dezolaten staet,
 Dat my so menigmael te laet doet zugten,
 Spiegeld u Dogters tog aen dese daed.

Hy nam my dikwils in sijn lieve Armen,
 En bragt my menigmael sijn Mondje by,
 Maer nu zit ik og lacy en og Armen!
 Alleenig met mijn Schaepje in de ly.

Hy zwoer by Hemel, Starre, Maen en Winden,
 Dat hy my nimmermeer verlaten zou,
 Nu is hy weg, de Heer zal hem wel vinden,
 En ik en ben nu Vryster, Maegd of Vrouw.

Zo dra hy 't Maegde Roosje had genoten,
 Zo ging hy weg en hy liet my alleen,
 En heeft my aenstonds met de Voet gestoten,
 En nu zit ik in Droefheyd en Geween.

Wreede Minnaer hoe zal uw Hert nog knagen,
 Dat gy my dese Tormenten aendoet,
 Hoe zuld gy 't u in 't laeste nog beklagen,
 Dat gy verlaet uw eygen Vlees en Bloed.

Daerom wild op geen Jongmans reden Bouwen,
 Sy zijn veranderlyk gelyk de Wind,
 Wild haer in 't meest of minste niet betrouwen,
 Zo zit gy niet en Zugt als ik met 't Kind.

Gy jonge Dogters die dit komt horen,
 Spiegeld u aen mijn zware droeve Val,
 Want ziet het kan u ook komen te voren,
 Daerom zo wagt u zoete Meysjes al.

Een nieuwe vermakelyke vryagie, tusschen een Franse generael en een Gelderlandse herderin, en hoe dat de Franse generael met een blauwe scheen moest vertrekken.

Stem: *Hoord hoe aerdig dat ik voer.*

Frans Generael.

ALderliefste Herderin,
Pronkbeeld van de Nederlanden,
Die mijn Tomeloose Min,
Deed als 't Dier van Troojen branden,
Alderschoonste Herders Kind,
Ziet wat Heer dat u Bemind.

Herderin.

Dat is my gants onbekent,
Wie hier de Galant komt maken,
Wyl ik niet weet wieje bent,
Ook ben ik op zulke zaken,
Van mijn Ouders noit geleert,
En weet niet wat gy begeert.

G. Lief ik ben een Generael,
Van den Groten Franschen Koning,
Aller vorsten Luisterprael,
In Parijs daer is mijn woning,
't Is een Veldheer van dien Vorst,
Die na uwe Liefde dorst.

H. Zo dat gy een Fransman zyt,
In het Franse Rijk Geboren?
Van u nog uw Majesteit,
Magma in Gelderland niet horen,
Fransman 'k walg van uw praet,
Dies versoeck ik datje gaet.

G. Ik zal u in de Stadt Parijs,
Als een Aerds Godin doen kleden,
Op de aldernieuwe wijs,
Daerom gaet tog met my mede,
Want gy overschone Maegd,
Zyt alleen die my behaegd.

H. Generael met u verlof,
Niets en kan my minder hagen,
Als het dertel Franse Hof,
Dat mijn Oogen nimmer zagen;
Hier by weet ik 't Franse bloet
Deed noit Gelderlanders goet.

G. 'k Sal u als mijn Egtgenoot,

En beminde Huysvrouw Trouwen;
Tot ons schyd de bleeke Dood,
Sal 'k u voor mijn liefste houwen;
Rijkt my maer tot Onderpand,
Uw Sneeuw witte Regter Hand.

H. Eer ik ooyt mijn Rechterhand,
Aen een Fransman soude geven,
Sou ik liever uyt dit Land,
Met mijn Schaepjes sijn gedreven,
En sogt elders mijn verblijf,
Eer ik wierd een Fransmans Wijf.

G. Liefje gy schijnd Opstenaet,
Maer mag ik so veer geraken?
Dat gy my een Kus toelaet
Op uw Leliwitte Kaken;
'k Wed dat het geen Geldersman,
So gelijk de Franse kan.

H. Sinjoor Fransman gaet voorby,
Al die Franse Komplementen,
En al die Galantery,
Hoeft gy aen my niet te venten,
Want die bennen voor my maer
Schurfde en verrotte waer.

G. Kan geen Franse Generael,
Dan een Herderin behagen?
So zweer ik u by mijn Stael,
Dat gy 't u nog zuld beklagen;
Dat gy zo hebt Afgezet,
Een groot Moedig Frans Kadet.

H. Door uw Fransche Helden Aerd,
En vooral uw Snorkeryen,
Zijn wy hier niet meer vervaerd;
Want wy sijn niet in de tyen,
Dat een Fransman wierd gevreesd,
Want die Tijden zijn geweest.

G. Moet een Dapper Fransman dan,
Voor een Boerse Meyd hier wyken?
Morbleu Bouger de Flaman,
Se ga weder na Vrankrijke,
En se zel verhalen wat
Voor een voorval s'heb gehad.

H. Generael dat kund gy doen,
Maer mijn eenigste Begeeren,
Is dat Gy U wat wild Spoen,
En vooral nooyt Wederkeeren:
Want mijn Lansluy allegaer,
Staen geen Fransman op een haer.

G. Weet dat ik de Gek maer scheer,
Met al 't geen ik heb gesproken:
Weet dat ik u niet begeer.

H. 'k Heb uw Muffe Lucht Geroken,
Schurfde Fransman gaet maer heen,
Met uw Blaeuw gestoten scheen.

Samenspraak of klugtige vryery, tussen Bregje van Zaendyk, en Krelis uyt de Wyk.

Voys: *Van 't muyze valletje.*

Krelis. Wel zoete Susje van Zaendyk,
Gy zijt een Meysje al uyt de Kyk,
Gy zyt so Netjes,
En bent so Bolletjes en Pretjes,
Was gy een Lommert, o schoon Iongvrouw!
'k Verzette mijn beste Pand by jouw.

Bregje. Ey zoete Vriend gy zyt niet mal,
Ey wat is dat voor een Gekal,
Weg met dat Rukken,
Foey is dat Plukken,
Neen zeker Kees dat zal niet lukken,
Wat meend gy zelderleydse Vent,
By wat Gezelschap dat je bent.

K. Laet ik het jou hier in het Groen,
Liefje eens op sijn Steemans doen,
Tegen dit Hegje,
Kindje wat zegje,
Mijn lieve Schaepje wel hoe legje,
Mijn dus te brussen jou malle Pry,
Laet Lubbertje eens in de Wey.

B. Ik wil 't niet doen wel wat Geruk,
Gy scheurd 'er mijn mooie Goed aen Stuk,
Laet los mijn Banden,
Foey het is Schanden,
Ey kees wat doet gy met uw Handen,
Mijn dus te Fommelen, wat gezocht,
Wat doet gy daer onder mijn Schorteldoek.

K. Ey zoete Meysje word niet kwaet,
Ik voel maer hoe gy 'er mee staet,
Laet ik een reysje,
Wel aerdig Meysje,
Voelen jou Poezel Blanke Vleysje,
Dat met Permissie of met Verlof,
Eventje Kind maer niet te grof.

B. Wel zoete Gekje doet het maer,
Ik zal 't mooy zeggen tegen Vaer,
En tegen Moertje,
Dat gy Loertje,
Van mijn, o jeetje! maekt een Hoertje,
En hier so op het Land verkragt,
Had gy dat Schobbertje wel gedagt.

Samenspraek tussen een jonker en herderin

Voys: Maekt vreugd aen alle kant.

AG waerde Herderin,
Mijn schoonste uytgelesen,
Gy bent die ik Bemin,
Ontfangt dees Diamant op Trouw,
Ik heb u uytverkoren
Tot mijn Egte Vrouw.

Mijn Heer wat Tael is dit,
Hoe kan een Herderinne,
Die gants geen schoon bezit,
Een Ionker trekken tot de Min.
Dies bid ik u Mejonker
Houd dees woorden in.

Mijn uytgelese Maegd,
En schoonste van de Vrouwen
Die my alleen behaegt,
Geeft my op Trouw uw Regterhand,
En neemt gy daer en tegen,
Deze Diamant.

Mijnheer verexcuseert
Mijn boers eenvoudig spreke
'k Heb nooyt geen Hoofs geleerd,
Ik ben by Herders opgevoed;
Mijn Hooft past geen Fontansje,
Maer een Rosen Hoed

Ik zal mijn Engelin,
U kostelyk op doen tojen,
Gelyk een Aerds Godin;
Gy sult bezitten Huys en Hof,
En zyn gekleed in Goude,
En geblomde Stof.

Dat voegt mijn leden niet,
Ik draeg een linne kieltje
Gelyk Mejonker siet,
En daer mede ben ik vergenoegt
Ik Eet en Drink het geen
Dat my het Veld toevoegt.

Mijn Schone gy bevat,
Nog niet de Hofvermaken
Der Wereldt nog haer Schat,
De Rykdom en de Staet en Eer,
De Rust en Weelden,
Diergelyke zake meer.

Mejonker ik heb Rust,

Meer als gy my kunt geven
Ik leef hier na mijn Lust,
Want wat ik lust werd my gestuerd
Door een der Herders Knaepjes,
Uyt de naeste Buerd.

Verdoolde Herderin,
Komt laet ik met een Kusje,
Voldoen mijn zoete Min,
Ik wed het staet u beter aen,
Als het nog immer Herder
Aen u heeft gedaen.

Geen Herder heeft die eer,
 Nog oyt van my genoten,
 Dies bid ik u mijn Heer,
 Dat gy uw Iuffers Streeld en Kust,
 So veel het u behaegden,
 Laet my maer met rust.

O Pronkbeeld van het Veld,
 Buygd maer voor Venus Voeten,
 En voor 'er zoet geweld,
 Gy zultse vinden zagt te zyn,
 En 't eensaem Maegde leven,
 Maer vol smert en pijn.

Ik haet de geyligheid,
 En stop daer voor mijn Oren,
 Vertrek mijn Heer 't is tyd,
 Dat ik mijn Schaepjes uyt dit dal,
 Wat nader moet gaen dryven,
 Na mijn Vaders Stal.

Mijn Lief ik ga met u,
 En sal u derwaerts leyden;
 Weest tog voor my niet schu,
 Het sijn uw Deugden die ik min,
 Daerom verhoort mijn smeken,
 Schone Veldgodin.

Mijn heer indien ik sou,
 In 't eynde resolveren,
 Dat ik sou sijn uw Vrouw,
 Soud gy wel oyt mijn slegte Staet,
 Verwyten als het doorgaans,
 In de Werelt gaet.

Mijn uytverkore Bruid,
 Dat zweer ik by de goden,
 Dat ik heb een besluit,
 Om u te dienen als mijn Vrouw
 In Voorspoed en Weelde,
 En in druk en Rouw.

Mijn Heer ik neem tot Pand
 Uw Trouw my Aengeboden,
 Daer is mijn Regterhand,
 Ik sal van dese Uur of aen,
 U als een Dienaresse,
 Steeds ten dienste staen.

Kom laet ons zamen gaen
 Uw Vader hier van spreken,
 En schenkt uw Schaepjes aen
 De Herderinne hier ter Stee,
 Mijn zoete Herderinne,
 En gaet met my mee.

Mijn uytverkore Bruyd,
Nu is mijn bitter lyden,
En al mijn droefheyd uyt,
Ik sal u Trouw zijn tot 'er Dood,
En U Beminnen als mijn,
Egte Bedgenood.

Zoldaten zang.**Voys: *Piere la la lag in de kist.***

DE Trom maekt yder 't Hert vol moet,
 Die als een Braef Zoldaet,
 Voor 't Vaderland sijn Lijf en Bloed,
 Fris Avontueren gaet;
 Wanneer Tamboer Revelje slaet,
 Om Brandewijn roept Zoljermaet,
 Rob dob, derop dob dob dob, Rob dob, derob dob dob dob

Het schoonste Leven is in 't Veld,
 Daer vlamd men op de Buyt,
 Daer speeld men Heer met weynig Geld,
 Al had men niet een Duyt,
 Den Boer moet geven heeft hy wat,
 Dat lapt mijnheer Zoldaet in 't gat, Rob dob, &c.

Wie zag ooyt blyder Creatuur,
 (Wanneer men Leening geeft,)
 Als een Zoldaet van Avontuer,
 Wanneer hy 't Weekgeld heeft?
 Hy Drinkt, hy Klinkt, Hy Domineerd,
 Wijl hy met Vreugd sijn Geld verteerd, Rob dob, &c.

Een Krijgsman leeft gelijk een Heer,
 Met grote Graviteit,
 Hy ziet so moedig als een Beer,
 Hy vlamt maer op den Strijd,
 Hy schreeuwd voor geen Bebloede Kop,
 Hy zet sijn Huyt gewillig op, Rob dob, &c.

Waer dat hy komt hy speeld de Baes,
 Wie schrikt niet voor sijn Stem?
 Het Krijgsmuzyk en Tromgeraes
 Dat geeft sijn lever klem,
 Schalmeijen, Trommen en Trompet,
 Die roepen Krygsman aen 't Banket, Rob dob, &c.

De Marsepijn van menig pont,
 (Hoewel wat hart van Stof)
 Spouwd Hans uyt sijn Metalen Mond:
 Wie lust die eet daer of;
 Het Kleyn Banket is Kruid en Lood,
 De Handgranaten wittebrood; Rob dob &c.

De Bonken sijn ons Venezoen;
 Maer magtig droog van Korst;
 't Was beter een gebraden Hoen,
 Al was 't ook wat bemorst;
 So leefd een Krijgsman in het Veld,
 En vreesd voor Vyand nog Geweld; Rob dob, &c.

Al wat een Krijgsman ziet is zyn,
 En dat is Krijgs gebruyk;
 Hy drinkt 'er voor de koele Wijn,
 En die smaekt hem wel puyk;
 Hy vreesd voor Duyvel nog sijn Moer,
 Veel minder voor een lompen Boer; Rob dob &c.

De hele Werelt is sijn Huys,
 De gantse Aerd sijn bed
 Het donderd Canons gespuis
 Is Musyk van 't Balet;
 Sijn koele Wajer in de Wind,
 So dat men sijn gelyk niet vind: Rob dob &c.

Den Hemel is sijn Nagtgordijn,
 Zijn Nachtligt is de Maen;
 Behalven die der Sterren schijn;
 Zijn Wekker is de Haen:
 Een Krijgsman is een wonder kwant,
 Hy is de Baes van 't gantse Land; Rob dob &c.

En komt het leger tot den Strijd,
 Zoldaet die vloekt en zweerd:
 Hy schiet; hy houd, hy steekt; hy snijd;
 Hy doet wat hy begeert;
 Hy moord en geeft bywyl kwartier,
 Na dat het is op Krijgs manier; Rob dob &c.

En komt hy dan in 't Garnezoen
 So leeft hy als een Vorst;
 Want daer is voor hem niet te doen:
 Hy teerd en smeerd den Borst,
 Somtyds so gaet hy op Party,
 Op dat zyn Schat vermeeded zy: Rob dob &c.

Hy zit gestadig in de kroeg,
 Hy drinkt; hy zingd en speeld,
 Van 's avonds laet tot 's morgens vroeg,
 Hy springd, en zingd, en kweeld,
 Hy vraegd na geen stijfkoppig Wijf,
 Mind een ander Tijdverdrijf, Rob dob &c.

Hy vreet en zuipt maer op de Klets,
 Zijn geld is voor de kaert,
 Hy is altyt vol krygs gezwets,
 En zorgd niet voor de Waerd:
 't Is evenwel waer dat men 't haeld,
 Wanneer de trom slaet is 't betaeld, Rob dob &c.

En heeft hy dan sijn tijd vergist,
 So dat hy sterfd de dood,
 Men hangd sijn degen op de kist,
 En geeft hem menig Schoot:
 Men draegd hem eerst een straetjen om,
 Hy werd begraven met de Trom, Rob dob &c.

Een nieuw klugtig lied van een mof die uyt Westphalen tot Amsterdam is gekomen, en heft hem op het hof voor bootsman verhuurt.

Voys: *Den boer, den boer.*

EEn mof die ging hem verhueren,
 Binnen Amsterdam de stee,
 Om een reys te avontueren,
 En te varen by de zee,
 Den mof, den mof,
 Met spykers in syn schoen,
 Als al de moffen doen.
 Hy trad als een kapoen,
 Den mof, den mof.

Vriend hebt gy wel meer gevaren,
 Vroeg den schipper, zeg Johan?
 Io wol vyfentwintig jaren,
 Van Buyksloot op Amsterdam,
 Den mof den mof,
 En ook wel eer,
 Op 't haerlemmer Meer,
 Myn hoofd deed niet eens zeer,
 Den mof, den mof.

Wild dan maer na boord toe varen,
 Sprak den schipper groene kwant,
 Met de sloep die leyd al klaren,
 Om te steken van het land,
 Den mof, den mof:
 Hy roeyden dan,
 Na boord en kwam daer an:
 En sprak ik ben bootsman,
 Den mof den mof.

Hy begon te kommanderen,
 Das tig noe des moeslyn byts,
 Kom ik schol doe springe leren,
 Das toe dien Boksen beschyts,
 Den mof den mof,
 Hy sloeg absoluyd,
 De maets braef op de huyd,
 Zy lagten hem wat uyt,
 Den mof den mof.

Hy begon uyt te schelden,
 Mit kwam daer een harden wind,
 Dat den mof ter neder velden,
 En hy rolden als een Kind;
 Den mof den mof:
 Hy kroop in een hoek,
 En keek als een doo snoek,
 Bescheet sijn heele broek,
 Den mof den mof.

Als ich mig had dood gevallen,
 Hoe schal ick dan komen toes,
 Sprak den mof met droef geschallen,
 't Was mig Moeder een groot kroes,
 Den mof den mof
 Ons Kalf en Koe,
 Onse Gans daer toe,
 Schollen nig weten woe,
 Den mof den mof.

Onse hond ont kat en kater
 Scholle mig nig kennen meer,
 Wan ik von dat rozend water
 Eens te Hoes schol komen weer,
 Den mof den mof,
 Hy kwam in 't kot,
 En zocht na een pispot,
 Was dat geen malle zot,
 Den mof den mof.

De touwschieters met malkare,
 Ioegen hem na boven toe,
 Daer zag hy de Cabelare,
 Vraegden aen de schipper doe,
 Den mof den mof,
 Hy sprak zartyn,

O Eumke zeg het myn!
Waer toe de snaren zijn,
Den mof den mof.

Den Schipper sprak seer gezwinde
 Tegen dese Mof terstond;
 Wy ons Anker daer mee winden
 Op het Spil en uyt de Gron;
 Den mof den Mof;
 Die vroeg weer an,
 Eumken wat doet men dan
 Met dese Holte Kraen?
 Den Mof den Mof.

Uw's gelyk is niet te vinden
 Sprak den Schipper tot hem ziet,
 Daer slaene wy aen de Blinden,
 't Is geen Kraen maer een Boegspriet,
 De mof de mof
 Die vroeg al sijn best,
 Wel Schipper op het lest,
 Is dat geen Vogelnest?
 Den mof den mof.

Neen dat is geen Vogelneeste,
 Maer dat hiet de Blinde Mars,
 Den Schipper sprak op het leste,
 Tot den Kwartier Meester Kars,
 Den mof den mof,
 Brengd dese kwant,
 Maer met de Sloep na Land,
 Want hy heeft geen verstand;
 Den mof den mof.

Yder was met hem verlegen,
 Om dat hy staeg Commandeerd,
 Waer dat hy kwam allerwegen,
 Al 't Scheepswerk noemt hy verkeert,
 De mof de mof
 Het Schip gewis,
 Noemt hy een Wallevis,
 Of hy niet Gek en is,
 Den mof den mof.

Al de Sloepen noemd hy Snoeken,
 En de Boot een Kabeljaeuw,
 Zeylen noemt hy Schorteldoeken,
 Het Roopaert een Osseklaeuw,
 Den mof den mof,
 De Stukken koen,
 Noemden die Poep seer groen,
 Al Wevers Bomen doen,
 Den mof den mof.

Men zag na Land toe brengen
 Met de Sloep die groene Poep,
 Maer hy stonk gelyk de Krengen,
 Hy wierd kwalyk in de Sloep,
 Den mof den mof;
 Hy sprak ik schol,

Al weer worden Zeedol,
En spoog de Sloep schier vol;
Den mof den mof.

Zo dra hy aen Land kwam stappen,
 Was den Mof ten eersten wys:
 Want hy liet een Soopje Tappen
 Van de dubbelde Annys,
 Den mof den mof,
 De Waerd hoord aen,
 Vroeg waer komt gy van daen
 Hoe is de Reys vergaen,
 Den mof den mof.

Hy sprak Waerd ik zal 't verhalen,
 Hoe ik to Zevaren kwam,
 'k Ben gekomen uyt Westphalen
 Binne de Stad Amsterdam,
 Den mof den mof,
 Ik hoorden zaen,
 Aldaer de Trommel slaen,
 Om Volk te namen aen,
 Den mof den mof.

Zy gaven louter Ducatonnen,
 En Ryksdaelders op de Hand:
 Mijn dogt dat is gaen gewonnen,
 Na myn dom en bot verstand,
 Den mof den mof,
 Ik dogt ik schal,
 op Zee my houwen mal,
 Dan werk ik niemendal,
 Den mof den mof.

Ik heb doe mee Dienst genomen,
 Maer het was meest om het Geld,
 Doe ben ik op 't Schip gekomen,
 'k Stond verslagen en ontsteld,
 Den mof den mof;
 Ik hiel my doe,
 So dom gelyk een Koe,
 Zy wierden my haest moe,
 Den mof den mof.

Oorlof Moffen van Westphalen,
 En gy poepen kleyn en groot,
 Wild gy dikke Daelders halen,
 Op het Princen Hof minjoot,
 Den mof den mof,
 Zo doen als ik,
 Dan wind gy Geld als slik,
 Daer toe de vrye Bik,
 Den mof den mof.

Een koddig lied, van waaltjes vryagie

Voys: *Waerom verlaet gy myn.*

BOnsoir vos serviteur,
Comma vatje mooy Meysje,
Bonsoir vos serviteur,
Comma vatje Monceur:
Hoe gaat het zoete Zusje,
Wou gy wel zyn een Vrouw,
Ey schenkt my eens een Kusje,
So schenk ik u mijn Trouw,

Wel Waeltje wat gy zegt,
Gy praet, niet waer van trouwe
Wel Waeltje wat gy zegt,
Meend gy dat wel te regt,
Gy kint de Kost niet winnen
Loop heen loopt gy bent Gek,
Met uw Kaerten en Spinnen,
Wy leden wis Gebrek.

Ik kan Maffoy allon,
Wel zeven stuyvers winnen,
Ik kan Maffoy allon,
Dat win is dat niet bon;
Daer kunnen wy van leven;
Als ik eens ben jou Man,
Sal ik u alles geven
Wat gy bedenken kan.

Loop heen jou malle Gek,
Dat had ik wel van noden,
Loop heen jou malle Gek,
Dat had ik wel Gebrek,
Aen Coffy en aen Theetje,
En aen wat Sokolaet,
En aen wat Wyn Bruyleetje,
Dat smaekt so delikaet.

Ik sal parre maffoy,
Dag en Nagt voor jou werken,
Ik sal parre maffoy
Voor jou werken so moy;
En wy sullen opzetten,
Een Kroegjen en de Sjap,
Verkopen dik Bier vetten,
So krygen wy de Knap.

Bloetje dat sou niet gaen
Want ik kan geen Wals spreken
Bloetje dat sou niet gaen,
Neen dat staet my niet aen;
Ik pas tot geen Waerdinne,

Ik slaep 's morgens te lang;
Hou jy 't maer by jou Spinne,
Loop Wael en gaet jou gang.

Dan wilt gy niet, 't is wel,
Ik sal een ander zoeken,
Dan wilt gy niet, 't is wel,
Nou dan jou bose Vel;
Daer sijn meer Huys als Kerken,
Ik sel jou niet Verkragt,
Adieu jou trotse Verken;
Adieu dan, goeden Nagt.

Adieu dan zotte Wael,
Gy hebt twee flinke Beenen;
Adieu dan rotte Wael,
Jou Rokjen is so Kael;
Men kan aen jou Portretje,
Wel zien wie dat gy diend;
Weg weg jou kale Sletje,
Verhokt jou naekte Vriend.

De Meisjes hebben graeg
Wat moys, wat raers, wat zwierig,
De Meisjes hebben graag,
Wat moys voor alle daeg:
Sy kunnen haer op schikken;
Maer als sy sijn Getrouwd,
In plaets van wat te bikke
Werd zomtjids Afgeklouwd.

***Een aerdig bedrog, hoe een zeker dienstmaegd een welbekende barbier,
op een heel wonderlyke wys met kind heeft gemaekt.***

Voys: Og lieven beer! wat zal ik nu gaen maken.

HOort na dees klugt,
't Geen ik te kennen geven sal,
is waerd te zyn beschreven,
Luystert met genugt,
Hoe een dienstmeyd
Een barbier heeft bedrogen,
En hem heeft misleyd,
Dat sy gezwind,
Hem door haer lose streken,
Heeft gemaekt met kind.

Een meisje schoon,
Seer net en fraey van leden,
En van trony wel besneden,
Dienden hier om loon,
By een groot heer,
Die maer een eenig zoontje
Had na sijn begeer:
Daer sy gezwind,
So langen tyd mee speelden,
Tot sy raekt met Kind.

Toen was 't verbruyd,
En men was straks mits desen,
Allebey in groote vresen,
Dat 't sou komen uyt:
Men zag in 't kort,
Wel waer 't de Dogter scheelde,
Want haer rok en schort,
Reesen met magt,
So dat den tyd met vrees,
Van haer wierd doorgebracht.

De zoon kogt voort
Dees dogter om met schijven,
Want het moest verholen blijven,
Voor papaetje hoort,
Een zakje met geld,
Daer wierd dit zoete meysje
Haer eer mee hersteld:
En onder schyn,
Zo trok sy na haer land toe,
Vol van smert en pyn.

Heel wel te vreen,
Ging sy voort henen stappen,
Wel wie drommel sou het klappen,
Met de daelders heen,
Na Rotterdam,

Daer sy in korte dagen,
Te bevallen kwam:
Nog boven 't loon,
Wie sou het beter wenschen,
Van een jonge zoon.

Met dit zoete lam,
Na verloop van vier weken,
Komt sy soetjes aengestreken,
Voort na Amsterdam;
En gaet gezwind,
Voort na een barbier treden,

Met dit zoete Kind,
 En doet haer Klagt,
 Mijn alderliefste Schaepje
 Dat schreeuwd Nagt en Dag.

Zoet Meester zagt,
 Hoe sullen wy dit stellen?
 't Heeft twee kleyne gezwellen,
 Omtrent sijn Gemagt
 O lieven Heer!
 Handeld het tog wat zagjes,
 Doet het tog geen zeer,
 'k Zal hier so lang
 Op dese Bank gaen zitten,
 Og 't vald my so bang.

Men maekte straks,
 Het Kindje uyt sijn Luere,
 Ondertussen ging sy schuere,
 Moy op haer gemak;
 En liet gezwind,
 Den Barrebier voort zitten
 Met het kleyne Kind;
 Die heel verbaest,
 Na 't Meysje zat te wagten,
 Maer sy had geen haest.

't Was net geklaerd,
 Men zocht in alle Wegen,
 Ia in hoeke,
 Straet en Stegen,
 Maer sy was verhaerd:
 Dit kleyne Wigt,
 Dat schreeuwde om te scheuren,
 Den Barbier wierd digt,
 Heel onverwagt,
 Van yder die het hoorde,
 Lustig uytgelagt.

Nu zit dien Sot,
 Is 't niet om te betreuren;
 Wel wat ziet men al gebeuren,
 Tot een yders spot!
 Wat zal hy doen?
 Hy moet het Kindtje houwen,
 En hy moet het voen,
 Schoon het hem spijt,
 Het is hem van de Heeren
 Zelfer toegeleyd.

Nu doet dit Wyf
 Geduerig niet als klagen,
 Zyn dat geen bedroefde plagen
 Over dit bedryf?
 En dese Vrind
 Moet voor de Vaer passeren

Van dit Hoere kindt:
Barrebiertjes al,
Spiegelt u tog te zamen
Aen dit raer geval.

*Een Dienstmaegd, is 't niet raer?
die maekt hier door haer list,
Een Chirurgyn met Kind,
dat had hy nooyt gegist.*

Vrysters klagt, over haer verlaten minnaer.***Voys: Daer was een maget vol berouwen.***

AG oogen stort een vloed van Tranen,
 Die u tot 't ligt geloven wend,
 En mijn helaes den weg doen banen,
 Tot veel droefheyd en elend:
 Ag Hemel komt my nu te baten!
 Met mijn kleyn onnosel Kind,
 Kont gy my so haest verlaten,
 Die gy so trouwlyk had bemind?

En zwoer my by uw dierbaer leven,
 By al de Sterren, Son en Maen,
 Dat gy my nooyt en sou begeven,
 In Eeuwigheyd niet van my gaen:
 Maer ag! waer zijn die trouwe reden?
 Sy zyn vervlogen met de wind,
 En hoort na klagten nog gebeden,
 En laet mijn zugten met mijn Kind.

En gaet so schielyk van mijn vlugten,
 Trouwlose en trekt uyt het Land,
 En agt geen kermen, klagen, sugten,
 Maer laet mijn blijven in de schand;
 Ag! wie is magtig om te dragen
 Dese droeve schanden groot?
 Ik heb reden en sal klagen,
 Tot het eynde van mijn Dood.

O Dood! wild maer een Eynde maken,
 En haeld my uyt dit Tranen Dal,
 Op dat ik tog eens mag geraken,
 Daer my geen droefheyd treffen zal:
 Ik ben van yder een verlaten,
 Hebt tog meedogen met mijn Pijn!
 Wreedden Dood komt my te baten,
 En wild mijn Verlosser zyn.

Vaerd wel Wereldt vol Ongenugten,
 Vaerd wel dan vrienden kleyn en groot;
 Verrader staekt gy maer uw vluchten,
 Keerd weerom, want de maeg're dood,
 Heeft op my geveld haer Schigten,
 'k Verwagt de straf en ben gereed,
 Geen ding kan my tog verligten,
 Van mijn Smert en groote Leed.

Gy dogters die ook los van zinnen,
 Zo ligt geloofd een vals minnaer,
 Laet u niet trekken tot het minnen,
 Door woorden of door vals gebaer;
 En laet u nimmermeer so schenden,
 Bewaerd uw eer en uw beste schat,
 En spiegeld u aen mijn Elende,
 Die tot 'er dood is afgemat.

Een nieuw lied van de herder Philander en de herderinne Dorinde.

Voys: *Ik kom u nu begroeten.*

DE Herder Philander sliep ontrent een hey,
 Hy droomde, wie kan 'er tog wesen met my?
 Zo droevig doorschoten,
 Zo diepe doorwond?
 Mijn hert is gesloten,
 Nog sprak mijnen mond:
 De pijn is so groot,
 Komt dan mijn Dorinde,
 Helpt uw Beminde,
 Al eer hy sterft de dood.

Dorinde die weyde haer vee daer ontrent,
 Hoe bitter sy schreyde als sy hem heeft gekent,
 De stem van Philander,
 Die riep overluyd,
 Ik en kieser geen ander,
 Ik neem u voor myn Bruyd,
 En op het zelve pas,
 Zonder veel te zeggen,
 Kwam sy haer te leggen,
 Neffens hem in 't Gras.

Den herder ontwaekt en wierd heel ontsteld,
 Ag Liefste wat maekje so vroeg in 't veld?
 Heeft God u gezonden,
 Tot mijn medicyn,
 Om te stelpen mijn wonden,
 Die so bitter zyn:
 Komt, komt dan Engel zoet,
 Komt aen een beekje,
 Heeld my door uw streekje,
 Eer ik sterven moet.

Dorinde bewoogen en bleef niet Versteend,
 Kwam hem toegevlogen en heeft hem verleend,
 Een kusje met vreugde,
 En sprak wel gemoed,
 Ag herder vol vreugden!
 Ik schenk u myn bloed,
 Ik schenk u myn trouw,
 Ik schenk u myn leven,
 Kan ik u meer geven,
 Als dat ik geven zou.

Komt herders te zamen wilt vrolyk nu zyn,
 Ik bender genesen van droefheyd en pyn;
 Ia bender genesen van mijn zware wond,
 Dorinde heeft my gemaekt heel gezond,
 Door de Liefde groot,
 Heeft sy haer leven,
 Aen my gegeven,
 En rust in myn schoot.

Herderinnen en herders roept nu overluyd,
 Dorinde die is nu Philander syn Bruyd,
 Door liefde en minnen zyn wy 'er vergaerd,
 En met vrolikheden te zamen gepaerd,
 Uyt droefheyd en pyn,
 Ben ik nu gepresen,
 Daer en is geen vresen,
 Sy is myn bruyd alleyn.

Philander is 'er uyt droefheyd en nood,
 Philander is opgestaen van de dood,
 Philander die is van syn kwynende Wond,
 Nu weder verresen,
 en fris en gezond,
 Uyt angst ende pyn,
 Wie zal het wesen?
 Die my kan genesen?
 Als dorinde reyn.

Ik lief myn Philander voor myn egte man,
 Geen ander die myn hert nu genesen kan,
 Philander Dorinde is uw waerde Vrouw,
 Wy leven te zaem in egten trouw,
 En zyn nu by een,
 Ons kan niets doen schromen,

Als dat zal komen,
Dan de dood alleen.

Een nieuw lied.***Op een schoone voys.***

ZOete Lief komt veur,
 Al aen de Deur,
 En aenziet uwen Minnaer,
 Die hier staet voor uw Deur,
 Met droef Getreur,
 Vol van lyden en misbaer,
 Ag zoeten Engelin
 Die ik bemin!
 Boven Venus die alderschoonste Godin;
 Ag jonge Vrouw!
 Schenkt my u Egte Trouw,
 En kom helpt my uyt de Rouw.

    Iongman laet uw Klagen staen,
 Uw Droef Getraen,
 Want ik ben te jongen Spruyt:
 Ziet vry na een ander Lief,
 Tot uw Gerief,
 Die gy maken kunt uw Bruyd,
 Want het is nog al te vroeg,
 Dat ik vernoeg,
 Want ik niet meer als vyftien Iaer,
 Nog maer,
 En staekt al uw droef Misbaer.

    Iongman staekt uw Reden tog,
 't Is bedrog,
 Al het geen dat gy verteld,
 Gy hebt eenen valschen Tong,
 In uwen Mond,
 Daer mee gy my nu maer kweld,
 Door uw Reden, uw Geschrey,
 En Gevley,
 Soekt gy my te brengen in de ley,
 Daerom agt ik al uw Bidden en Smeken niet,
 En ik hou mijn uit het Verdriet.

    Getuyge sijn die snelle Watervloed,
 Met 'er spoed,
 Van mijn lijden en mijn smert,
 't Za Godin al van de Min,
 Schoon Engelin,
 En vermorseld so haer Hert,
 Ia den Hemel tuigd,
 Ende buigd,
 Als dat ik u Liefje sou maken verheugd,
 Want daer geen schoonder Paer,
 Op Aerden waer,
 Als ik u had tot mijn Bruid.

Iongman het zy opregt,
Dat gy zegt,
Bied gy opregt uw Trouw,
Ik schenk u man Blom,
En mijn Magedom,
En laet varen al uw Rouw:
Want ik heb gehoord uw droevig Geklagt,
En daerom het Iawoord met Akkoort verwagt,
En laet varen al uw Gezugt,
Niet meer Dugt,
Door des Waerelds Ongenugt.

***Droevig verhael van een herder en een graefs dogter, die op malkander
verliefde, en na 7 jaer gedoold te hebben egter trouwden.***

Voys: Al wat men doet men kan geen vryster winne

Schoon Isabel aenhoord mijn droevig Klagen,
Ontfangd mijn Trouw in een so korten stond,
Uw Hert en Ziel staen in mijn behagen,
Uw lieve Lipjes en uw roder Mond,
Want u zoet wesen,
Kan my genesen,
Van al mijn groote smert,
Die ik voel in mijn Hert.

Vertrekt Herder met al uw valse Reden,
 Want sulke praet en ben ik noyt gewend;
 Sou ik mijn Trouw aen so'n Herder besteden?
 Gaet door Jongman gy zyt my onbekent:
 Ik niet begere,
 Wild van my kere,
 Mijn Vader hoog van Staet,
 Sou werden Disperaet.

Schoon Edel Daem en wild my noyt verlaten,
 Daer is op Trouw een Ring van Diamant,
 Ik zal uw Ouders Lief so wel bepraten,
 Maer voor de Edele Dame was kontant,
 Waer op sy beyde,
 Daer so lang vreyde,
 Dat sy nam Trouw tot Pant,
 Met Bloedschrift van sijn hant.

In 't kort den Ed'le Graef kwam dit te horen,
 Al van sijn schoone Dogter Isabel,
 Dat sy Minden een Herder uytverkoren,
 Daer over was den Vader Boos en Fel,
 Om dat sy beyde,
 Heymelik vreyde,
 By Dagen en by Nagt,
 Als desen Herder wagt.

Maer als de Vader dit meer kwam te horen,
 En hyse dikmael by den Herder vond,
 Heeft hy terstont een zwaren Eed gezworen,
 Dat hyse stieren sou na 't Fransse Land,
 Om daer te leven,
 En haer te geven,
 Een rijken Graef sijn Zoon,
 Liefvallig van Persoon.

Sy viel te voet voor haren lieven Vader,
 En storten seer bedroeft haer Tranen uyt,
 Verzogt nog om te spreken eens de Herder,
 Eer sy weg varen soude met de Schuyt,
 Doe riep den Vader,
 Aenstonds de Herder,
 Die sy had seer bemind,
 Als een Moeder haer Kind.

Adieu dan herder vol van waerden,
 Adieu, adieu mijn Lief en waerde Pand,
 Ik hoop God zal u in Gezondheid sparen,
 Daer mee so gaven zy malkaer de hand,
 Met droevig leiden,
 Moesten sy scheiden,
 Adieu mijn waerde Pand,
 Nu dool ik agter Land.

Dit heeft hy op 't lest tot haer gesproken,
 En met een Kusje haer adieu gezeyd,

Van droefheyd is terstont sijn hert gebroken,
 Daermee heeft hy genomen sijn afscheyd,
 Het bleef verholen,
 Waer hy ging dolen,
 Tot seven jaer daer naer,
 Kwam daer een heer voorwaer.

Die met sijn dienaers kwam om te gaen jagen,
 Al met sijn Braken Winden by malkaer,
 Buyten in 't Bosch langs eenen groene hagen,
 Te zien of daer geen wild gediert' en waer:
 Maer sy daer vonde,
 Van God gezonden,
 Den herder vigeland,
 Berooft van sijn Verstand.

Maer desen heer door sijn groot mogentheden,
 Die sloeg aldaer met sijne dienaers raed,
 Dat men hem brengen soude in de stede,
 Gaen het verkonde aen de Magistraet:
 Menssen met hopen,
 Kwamen gelopen,
 En riepen tot malkaer,
 Dat daer de herder waer.

Als hy kwam voor 't kasteel van haer vader,
 Sijn lief, schoon Izabel stond in haer deur,
 Verschrikten zeer om dat sy zag den herder,
 't Welk haer bragt in een so groot getreur;
 Als sy hem groeten,
 Viel voor sijn voeten,
 Als dood teraerden neer,
 En riep dikmael o Heer.

Men zag de groote liefde van haer beiden,
 De Vader storte daer sijn tranen uyt,
 Dat hy haer voor den dood nooit konde scheiden,
 Daer over maekte hy een kort besluit,
 Dat men sou spelen,
 Op trom en velen,
 Op bassen en op vluit,
 Voor bruidegom en bruid.

Spiegeld uw Minnaers en gy Minnaresse,
 Spiegeld u alle aen dit droevig lied,
 En stuk voor oud en jonge tot een lesse,
 En ook waeragtelyk also geschied,
 Wild vry geloven,
 Dat God daer boven,
 Gevoegt heeft tot een paer,
 Scheid niemant van malkaer.

Een nieuw vermakelik lied van een jonge dogter die het meysse gras heeft geplukt.

Voys: Roosje myn.

JOnkman ik ga naer de wey,
Roosjes mijn,
En plukken bloempjes in de mey:

Roosjes in mijn schootje
 Plukken uit dat slootje,
 In dat bos daer vogelen zijn,
 Daer is 't plezier voor mijn.

Meisje laet ik tog mee gaen,
 Roosjes mijn,
 En gunter aen die groene laen,
 Roosjes in mijn schootje,
 Plukken uit dat slootje,
 In dat bos etc.

Ionkman dat moogd gy niet doen,
 Roosjes mijn,
 Gy soud my geven eenen zoen,
 Roosjes in mijn schootje,
 Plukken uit dat slootje etc.

Meisje dat zal ik niet doen,
 Roosjes mijn,
 Komt laet ons zamen in het groen,
 Roosjes in uw schootje,
 Plukken uit dat slootje etc.

Sy namen malkander by der hand
 Roosjes mijn:
 Sy gingen langs de waterkant,
 Roosjes in haer schootje,
 Plukken uit dat slootje etc.

Daer gingen sy zitten in het groen,
 Roosjes mijn,
 Sy gaven malkand're eenen zoen,
 Roosjes in haer schootje,
 Plukken uit dat slootje etc.

Sy vielen zamen in dat gras,
 Roosjes mijn,
 Hy greep het Meisje wel van pas,
 't Roosje in 'er schootje,
 Prikten in dat slootje etc.

Sy plukte daer dat groene lof,
 Roosjes mijn,
 Daer kwam so braef een bloempje of,
 Roosjes in dat schootje,
 Plukten sy uyt slootje etc.

En dat Roosje was so klaer,
 Roosjes mijn,
 Als of 't een botter bloempje waer,
 Roosjes in 'er schootje,
 Plukten sy uyt slootje etc.

Het meisje dat klaegt also seer,
 Roosjes mijn,

Sy word so dik onder haer klee,
Roosjes in 'er schootje,
Plukten sy uyt slootje etc.

Meisjes gaet nu in het groen,
Roosjes root,
En wilt de jongmans wille doen,
Roosjes in uw schootje,
Plukken in uw slootje etc.

*Dan krygt gy Meysse Vruchten,
Gy moet 'er niet om zugten,
De kragt van 't Meysse Gras,
Komt menig wel te Pas.*

Waeragtige geschiedenis van een jongman en een jonge dogter van 17. jaer, die 2 kinderen om het leven heeft gebragt.

Voys: De winter is voorby gestreken.

EEn droevig stuk zal ik vertonen,
 Tot spiegel voor en ieder een,
 Al van een dogter jong en schoone,
 Hoe sy geraekt is in 't geweene,
 Sy was verbonden, Aen een jongman nou,
 In korten stonden, Om door d'egte Trouw,
 Te gaen als Man en Vrouw.

De jongman sprak met Geyle Zinnen,
 O Lief gy zyt mijn schoon Godin,
 Laet ik door liefde u verwinnen,
 En laet ons smaken 't zoet der min:
 De maegd geprikkeld, Door minnestryd,
 Heeft ingewikkeld, Tot syn Wil bereyd,
 Maer 't bragt haer in droefheyd.

De maget heeft wel haest vernomen,
 Als dat sy was van hem bevrugt,
 Hy sprak schoon lief en wild niet schromen,
 En laet daerom niet eenen Zugt:
 Verbergd de handen, Tot de baren nood,
 Bedekt ons schanden, Brengt het kind ter dood,
 't Geschied by kleyn en groot.

Hoe zal een moeder zig begeven,
 Te wreeken aen haer vlees en bloed?
 Om dat te brengen om het leven,
 O Jongman ziet wat dat gy doet!
 Geen Beer nog Honden, Leeuw of Tyger wreed,
 Word oyt gevonden, Die sijn jongen leed
 Zal doen met wil en weet.

Hy sprak door duyvels raed gedreven,
't Geschied so veel op 't aerdse dal,
Dat men een kind brengd om het leven,
E[y] vreesd [to]g voor geen ongeval:
Als 't is geboren, Grypt het met 'er spoed,
Wild het vermoren, S[to]jpt het in de Vloed,
En so ons schand behoed.

Zy hadden 't dan so gaen beslyuten,
Den barens Nood die kwam haer aen,
Sy ging des 's morgens vroeg na buyten,
So veer dat sy was moe van 't gaen:
Onkuysche lusten, Wat doet gy ons schroom?
Sy is gaen rusten, By een hollen boom,
Aen een klaer waterstroom.

God die ontsloot haer barens banden,
Sy kreeg aldaer een jonge zoon,
Beet het de keel af met haer tanden
Als een verwoede hond ydoon:
Bragt het om 't leven, In een oogenblik,
Heeft haer begeven, In des duyvels strik,
O Heer wat schroom en schrik.

Sy baerd nog ter zelve keere,
Een jonge zoon, o droevig lot!
Sy sprak myn schaepje jong en teere,
Uw broeders bloed roept wraek tot God:
Kustent al bevend, Vol van angst en schroom,
Stak het zo levend, In de holle boom,
Digt aen de water stroom.

Sy is terstont van daer geschreyden,
En liet versmagten 't kleyne lam,
Een herder die ter zelve tyden
Aldaer syn schaepjes weyden kwam,
De schaepjes vleeden, Om den boom ontzint,
Den herder treden
By den Boom, en vind
Dit jong geboren kind.

Den herder riep, o Heer gepresen,
 Aenziet dit groot wonder aen!
 Wat wreder tygerin mag 't wesen
 Die dit haer kind heeft aengedaen?
 Hy gaet verkonden, Hoe hy 't kind met schroom
 Hadde gevonden, In een holle boom,
 Digt by een waterstroom.

De Magistraet sonder te dralen,
 Kregen op dese maegd vermoen,
 Lieten dees dogter aenstonds halen,
 En onderzoeken met fatzoen:
 Sy wierd bevonden, Een kraemvrouw verstaet;
 In korten stonden, Voor de Magistraet
 Beleed sy al haer kwaed.

't Geregt dat ging haer vonnis maken,
 Om haer te leggen op een Radt,
 En so haer lichaem te rabraken,
 Voor 't kwaed dat sy bedreven had:
 So wierd gewroken, Het onnosel bloed;
 Sy heeft gesproken, Heer myn ziel behoed,
 Tog voor de Helsche gloed.

Den Jongman hoorden dit gewagen,
 Als dat dees dogter zat gevaen,
 Hy ging in syn gewisse klagen,
 Om dat hy 't haer had aaengeraen,
 Hy zeer mismoedig, Bind syn kouseband,
 Om syn hals spoedig, En syn selfs verhangd
 So aen het ledikant.

Gy jonkheyd wilt dit lied onthouwen,
 Dit kan u strekken tot een leer;
 Wild liever met malkander trouwen,
 Eer dat gy 't komen laet so veer;
 Roep God den Heere, Om syn bystant aen,
 In deugd en eeren, Houd de regte baen,
 En wild van 't kwaed afstaen.

***Rouwklag, van een schrikkelyke moord, die op den 23. augusty, 1712.
op de Blauw Burgwal is gedaen, van een moeder, aen haer eyge dogters
jong geboren kind.***

Voys: Hoe kweld de min.

DE boosheydt groot,
Gaet nog gestadig voort,
Gelijk men heden hoort,
Ag menschen geeft tog agt?
En luistert met aendagt;
O grote God wat komt ons weer te voren?
Ag Christen mens verleend tog eens uw oren!
De droefheids zin,
Die klimt ten Hemel in.

Een maegd geeft agt,
Van borgerlik geslagt,
Waer is sy toegebracht?
In dese stad hoord aen,
Woond sy wilt dit verstaen,
En is van kindsbeen aen hier opgetogen,
Dit is voorwaer, ag Christen mens geen logen!
In Amsterdam,
Sy eerst haer oorsprong nam.

Dees maget jent,
Die is seer pertinent,
By ieder wel bekend,
Als ik verhalen zal,
Op de blaeuw burgwal,
Woond sy, ag vriende wild een weinig horen,
O goede God wat komt ons niet te voren?
Een borgers kind,
Ag menssen dit verzind.

Dees maget teer,
Die werd dan menig keer,
Verzagt al tot oneer,
Tot sy haer liefje zoet,
Na sijnen wille doet;
Ag jonge jeugd! hellept dees maget treuren,
Want weet dees dingen menigmael gebeuren,
Dat men met vleit,
Een maget ligt verleid.

Dees maget klaer,
Die raekten dan voorwaer,
Al met het kindje zwaer;
Ag jonge maegden ziet,
In wat een groot verdriet;
Denkt hoe sy zat te zugten en te klagen,
En riep o God! is 't tog uw welbehagen?
So rukt my voort,

Uit dese waereldt snood.

Haer uurtje daer
 Vervulde ook voorwaer
 Da' sy verlose klaer;
 En riep o goede God,
 Hoe heb ik uw Gebot,
 So schandelyk o Iesus overtreden!
 Ik zugt, ik schrey, ik storte mijn gebden,
 Ag staet mijn by!
 Heer ik zit nu in ly.

Hier op geeft agt,
 Wie had dit ooit verwagt,
 Haer Moeder onbedagt,
 Die helpt haer in de noot,
 En brengd 'er kind ter dood;
 O God wat groot en grouwelyke zonden,
 So dra dees maget dan maer was Ontbonden,
 Bragt sy seer snood,
 Dit schaepje straks ter dood.

De moeder ziet,
 Die nam een pot met vliet,
 Maer sy wierd toen verspied,
 En goyden 't jonge kind,
 Al in de gragt gezwind,
 En is toen weder na haer Huys gaen keeren,
 Maer gy groote God en Heer der Heeren,
 Stut tog dit kwaet,
 Eer dat het verder gaet.

O God van al,
 Dees wreedheid in 't getal,
 Gy eensjes straffen zal;
 Ziet toe o jonge lien,
 En wild van 't kwaed tog vlien,
 Roept God tog aen dat hy u wil bewaren,
 Met een getal van Engelen scharen,
 Want Onkuysheid,
 Den mens gestaeg verleid.

Strijd voor uw eer,
 Gy dogters jong en teer,
 En bid gestaeg den Heer,
 Roept hem met herten aen,
 Heer wild my tog by staen;
 En als een jongman u eens kwam te voren,
 Ag zoete jeugd en wild na hem niet horen,
 Maer laet sijn lust,
 Op 't egte bed geblust.

Gy ouders mee,
 In dorpen en in stee,
 Bevryd uw ziel tog mee,
 Wanneer uw kinders rijjn,
 Mogten bezwagerd zijn;
 De Heer die zal haer immers wel behoeden,

Hy zal de moeder met het schaepje voeden,
Van kost en drank,
De Heer sy lof en dank.

Beklag lied, van een jonge vrouw over haer oude man.

Voys: al wat men doet men kan geen juffer winne.

AG! ag, eylaes wat heb ik gaen beginnen!
 Dat ik om het bedroefde waerelds goed,
 Al in het bloeien van mijn jeugd en zinnen,
 So heb gesteld op eenen ouden bloed,
 Die niet als weenen,
 Klagen en steenen,
 Zugten met eenen,
 Dag en nagten doet.

'k Verfouy mijn Moeders raed die my ging porren,
 Tot dese daed, o oude koude Man!
 Die niet en doet als eeuwig altyd knorren,
 Ag wat ben ik 'er ongelukkig an:
 Zyn dit goe dagen?
 O neen 't zyn plagen!
 Die 'k niet verdragen,
 Nog niet lyden kan.

Wat baet helaes! my al sijn goude schijven?
 Nu ik versteken ben van 't zoetste zoet,
 Daer desen bloed my niet en kan geryven:
 Wat kan my hellepen 't werelds goed?
 Het welig vleysje,
 Van een jong meysje,
 Werd na sijn eysje,
 Niet eens deur gevoed.

Hoe kan ik vreugd of blydschap by hem rapen?
 Want hy is dag en nagt altyd vol pijn,
 Van jigt en Podegra kan hy niet slapen,
 Og is dat niet een groote Vreugd voor mijn!
 Stadig te Sussen,
 Hy zit te mussen,
 Altyd te dussen,
 Hoe kan 't slimmer zyn?

Zyn ingevallen kin en maeg're kaken,
 Zyn druypneus en zyn beentjes als een stok,
 Konnen my jonge blom tog niet Vermaken,
 Zyn aessem stinkt hem als een vuyle bak:
 Dien droge zander,
 't Moet sijn een ander,
 Want hy en kander,
 Niet dat ouwe blok.

Hy roept al spaerzaamheid dat kan veel winnen,
 En zet my gantsche dagen aen het wiel;
 'k Moet alle weken twee pond vlas of spinne,
 En nog so word my van dees rare ziel;
 Het lieve eeten
 Nog toe gemeten,
 En staeg verweeten,
 Van dees oude siel.

Het zijn mijn schijven zeyd hy die hier klinken,
 En zit geduerig altijd by den haerd;
 Water en scharrebier dat moet ik drinken,
 Ik schrik en gruwel van sijn grijse baerd:
 't Vald mijn so bange,
 Duerd dit nog lange,
 'k Sal my verhange,
 Ik word disperaerd.

Gy jonge dogters steld tog niet uw Zinnen,
 Op een ouden kouden bloed als ik:
 Wild het in 't minst niet denken of beginnen,
 So raekt gy niet als ik in so een strik:
 'k Wou dat dien ouwe,
 Dien stijve kouwe,
 Ter goeder trouwe,
 Al hong aen de mik.

Vreugde trompet, uytgeblasen door de Hollandse meysjes, over het gelukkig arriveren van 16. Hollandse, Zeelandse, &c. Oost-Indise retoerscheepen.

Voys: Heele winterse nagten.

Wild vreugde bedrijven
 Gy Meysjes en Wijven,
 Nu hier sijn te land
 d' Oostindiesvaers saljant;
 Sy brengen jou mee,
 Veel Zitse en Thee,
 En veel Porcelyne,
 Weest nu wel te vree.

Want sestien scheepen
 Zyn nu onbenepen,
 Uyt 't rijk Azia
 Alhier in Patria;
 Den een brengd een brief
 Van man kind of lief,
 Den aer krijgdt sijn hartje
 Al tot haer gerief

Men zietse ontfangen,
 Met een groot verlangen,
 Wy hebben met vlyt,
 Uw komst al lang verbeyd,
 Sy vragen terstond,
 Hoe vaerd 't, nog gezond?
 Wellekom met een kusje,
 Uyt des herten grond.

Daer zynder ook onder,
 Die vinden tot wonder,
 Haer wijf met een buld,
 Sy zeggen 't is jou schuld,
 Wie weet wat gy doet,
 By dat zwart gebroed;
 Het is kwalyk te laten,
 Dat men garen doet.

Al de Venus dieren,
 Die ziet men ook zwieren;
 De waerd en de waerdin,
 Die zoeken ook gewin;
 't Is wellekom hier,
 Men tapt wijn en bier;
 Een meysjes na 't leven,
 't Is tot uw Pleyzier.

Met strikken en kwikken,
 Gaen sy 'er opschikken,
 Sy nijgen terstond,
 Het hemd sleept op de grond,
 Haer krullen heel net,
 Gepoejert adret,
 Twee blosende wangen,
 Zijn fraey geblanket.

Haer oogjes die lonken,
 Vol van minnevonken,
 Sjappetou, Sjappetee,
 Wat brengje voor ons mee?
 Zits, thee, porselyn,
 Of neteldoek fyn;
 Komt hondje na 't leven,
 Slaept van de nagt by mijn.

Sy strelen en kussen,
 En dan ondertussen
 De wijn is in de man,
 De wijsheyd in de kan;
 Men raekt aen de trant,
 Kom nob'le kwant,
 Voldoet 'er uw minne,
 Op het ledikant.

So lang als de schijve,
 Nog durende blijven,

Zo werdje als Vriend
Geëerd en gediend,
Haer poesele lijf
Is tot uw gerijf,
By dagen en nagten
Tot uw tydverdrijf.

Als 't geld is verstoven,
Dit moetje geloven,
Sy lagchen jou uyt,
Dan is 't beschaer weer buyt:
Dan moetje weer voort
Op eene Transpoort,
Een schuldbrief daer neven,
So als dat behoord.

Minne klagt.***Voys: Aimable Vaincourt.***

HOe speelt my de min,
 Van myn herderin,
 Myn flora myn waerde mijn
 vreugde op aerde,
 Gestaeg in den zin,
 Door 't groot vermogen
 Der flonkerende Oogen
 Van myn engelin,
 Haer blosende mond
 Haer poesele leden,
 Haer volmaekte zeden
 houd mijn Ziel gewond;
 Ag! ag! wanneer
 geniet ik eens de eer
 Om u te genaken,
 Mijn doel en myn baken;
 Ag wist gt teer;
 O schoone maegd,
 Hoe uw Cloris syn hert en getrouwe min opdraegd.

Ag Flora! kom, kom,
 Kom mijn Sonneblom,
 Kom keert u verheven,
 Na 't licht uwes leven,
 Uw Cloris eens om;
 Ag laet myn stralen,
 Op uw Schoonheyd dalen,
 Als uw bruydegom;
 Ik zal door myn ligt,
 De nevele verdwynen,
 Der min, en beschynen,
 Uw volmaekt gezigt,
 Geen God jupyn
 Herschept in wat schyn,
 Om schoonheid te winnen,
 Of Cloris in 't minnen,
 Sal dienstiger zyn,
 En daer in niet,
 Aflaten voor Flora haer weder liefde bied

Is 't mogelijk goon!
 Kan my Venus schoon,
 Doen minneloos leven,
 Wat vreugde kan 't geven?
 Sal sy haer adoon,
 Dan nimmer kussen?
 Of is Venus Zoon,
 Dat mikkende kind?
 Om schoonheid te wonden
 Syn hant nu gebonden,

Kragteloos en blind?
waerom of 't wigt,
Nu weigert syn pligt,
Aen Flora te tonen?
Of spild hy op schoone,
Ongaern syn schigt,
Uit vrees van aen
so een wilt schut selver te gast sal moeten gaen.

Ik buyg my voor haer,
Goddelyk altaer,
Om haer door mijn smeken
In min te ontsteken
Ik sal openbaer
Myn uitverkoren,
Myn lyden doen horen
door gezang en snaer,
Zal 't marmer beeld,
Pygmalions strelen,
met kwelen en spelen
Tots' 'er gaven deeld,
Ik sal op myn fluyt
met treurig geluid,
In Lied'ren en Psalmen
Myn lyden uitgalmen,
Op datse daer uit
myn druk en smert
verstaende, Minsamer en medogende werd.

Een wonderlyk en aerdig trouw geval, van een man van 75. jaer met een dogter van 14. jaer.

Op een aengename voys.

MOeder ik ben nu getrouwd,
Al in mijn veertien jaren,
Dat met een oude koude man
Van vyf en zeventig jaren,
Y my, zy zey, Wel een ander wil ik paren.

Veel liever had ik aen myn zy
Een bondeltje met biesen,
Als by een ouden koude man,
Men sou'er by bevriesen,
Y my, zy zey, Een ander wil ik kiezen.

Veel iever had ik aen myn sy,
Een bondeltje met hoje
Als by een oude koude man,
Vol luisen ende vloje;
Y my, zy zey; By hem slaep ik so moje.

's Avonds als ik na bed zal gaen,
Dan wou myn jonk hert wel wat rusten;
Dan leyd hy sijn oude gat in mijn schoot,
Hy zeyd laet ons wat rusten;
Y my, zy zey; Ik leg vol minnelusten.

's Nagts ontrent de midder nagt,
Dan klaegt hy over sijn oude lenden;
Dan is sijn Ian Dirkse also slap,
Hy kan hem keeren en wenden;
Ey my, zy zey; Ik leg in zwaer elenden.

's Morgens als ik op sou staen,
Doen ik na myn krank vermogen;
Sijn brandewijns zoopje die staet 'er al klaer,
Om zijn Ian Dirkze te doven;
Ey my, zy zey; Dan lopen hem de oogen.

Nu raed ik alle mooy meysjes jong,
En alle de schoon jongvrouwe,
En die 'er so gaern eens hadden een sprong,
Dat zy 'er geen oude man trouwen;
Y my, zy zey; Dan ract gy in geen rouwen.

Een gemaklik lied van een jongman en een jonge dogter.

Op een aengename voys.

HOort toe nu al te zamen,
 Al na dit klugtig lied,
 Hoe dat een dienstmaegd langs de straet,
 Des avonds om een boodschap gaet;
 En dat haer een jongman stilletjes heeft gesproken,
 en

Hy zeijde wel aerdig meysje,
 Schoon kind waer wilje na toe?
 Ik gaen om te halen mijn meester en vrouw,
 Die ik seer haest t'huys brengen sou:
 Daer is nu mijn bescheid
 Heeft die jonge dogter gezeid

So bent gy een dienstmaegd schoone,
 Segt wat verdiend gy wel?
 Ik winder maer twaelf guldens in 't jaer,
 En geeft my de juffer dan nog wat vaer,
 Een kantje dit of dat
 Altoos kryg ik nog al wat.

Den jongman die sprak gants felten,
 Ik weet u veel beter raed;
 Hoe dat gy op een avond bloot,
 Sou konnen wel agt pondtgroot:
 Met groot genugte bly,
 Daer op wilt u bedenken vry.

Dat meysje dat dogt gants vinken,
 Had ik 'er dat geld in tas:
 Sy seijde jongman dat sou aerdig zijn,
 Toen bragt hy haer op sijn kamer alleijn;
 Waer dat 'er de jonge maegd
 Met hem een kansje heeft gewaegd.

Maer toen hy sou betalen
 En was hy niet wel by geld.
 Hy schreef 'er een brief en sijn schuld bekend,
 Om haer te betalen pertinent;
 Haer korte verdiende huur,
 Op zeker dag en uur.

De maegd die ging haer vaerden,
 Sy haelden haer volkje t'huys:
 Den tijd verscheen, hy kwam by haer niet,
 Dus sy hem te spreken ontbied:
 Maer kwam niet eens veur,
 Schoon sy klopt aen de deur.

Toen heeft sy voort doen komen,
 Voor 't Geregt hy compareerd:
 De heeren vragen wat is u kind;
 s' Antwoord mijn heren, 'k heb desen vrind,
 Verhuurd mijn kelder bloot
 Voor de waerdy van agt pontgroot.

Nu wil hy my niet betalen
 Ziet ik heb sijn eige hand
 Hoe dat hy sijn schuld bekend heel vroom,
 Om my te betalen dese som:
 Waer voor hy mijn Kelder beleeft
 Na sijn wil gebesigt heeft.

Hy zei 't is waer mijn heer
 Haer kelder die was lek
 Daerom so heb ik gepretendeerd,
 En in het betalen gemankeert;
 Daer hebje nu mijn bescheid
 Heeft hy voor de heere gezeid.

Mijn heeren hy heeft het geweten,
 Als dat de muur was gescheurd;
 En hy beloofd' my op sijn trouw,
 Dat hy mijn de scheur wel stoppen sou;
 Toen kreeg sy haer kelder huur,
 Wel want dunkt u van dese huur.

Een nieuw lied, van het opvoeden der kinderen, tot datmen weder ter aerden vald.

Voys: Wel Daphne zo verzuft.

EEn Kint van 's Moeders dragt,
 Ter wereldt voortgebracht,
 Vervalt in veel gebreken:
 't Werd somtijts tegen dank
 Gevoet met spys en drank
 Eer 't sijn gebrek kan spreken:

Als hy wat meerder weet
 So wert hy school besteeft
 Na d' Ouders goet behagen,
 Daer blyft hy weer verheert,
 Een eer hy werd volleerd,
 So moet hy veel verdragen.

Na dees bedroefde tijd,
 Wast hy in meerder strijd,
 In 't bloejen van sijn jaren:
 Als nu kweld hem de min
 Dan weerleid hert en zin

Om rijkdom te vergaren.

Schoon dees bedroefde mensch,
 Nu heeft na wil en wensch,
 De liefdens lust verwonnen,
 Dan is door tegenspoet
 Of door verlies van goed,
 Sijn droefheyd weer begonnen

Dus raek een mensch te tijd,
 En 't sleur sijns leven kwijt,
 Met kweelling, jammer, klagen,
 Dit is van kindsheid af,
 Tot dat hy weer na 't graf
 Met droefheid werd gedragen.

Gelijk de vloed, de zee,
 Zo gaet het leven mee,
 Dan laeg dan hoog geresen,
 Dan vreugt dan weer verdriet,
 Dan rijkdom weer tot niet,
 't Is nog als 't plag te wesen.

Klugtige vryagie tussen Cloris en Roosje.

Voys: *Ik stort nu myn klagten.*

WAer ben je mijn roosje,
 Mijn zoete honing dief?
 Mijn lieve doosje,
 Ik hebje so lief.
 Ziet eens wie hier voor is,
 En ontsluit jou deur,
 Hartje 't is uwen Cloris,
 Ag uw serviteur.

Bent gy 't zoete bekje,
 Wel Cloris mijn maet?
 Ey wat doet gy gekje,
 So laet op straet,
 Iou moer zal verlegen,
 Zijn wat begint gy,
 Terwijl dat de wegen,
 Nu heel sijn onvry.

't Is om u mijn zoetje,
 Mijn schaepje mijn lam,
 So veer kruipt het bloedje,
 Daer 't niet gaen en kan,
 Doet uw deurtje open,
 Laet my hier niet staen,
 Of ik ga weer lopen,
 Daer ik kom van daen.

Wel Cloris hoe praetje,
Mijn lief kom maer in,
Mijn zoete maetje,
't Is wel met mijn zin;
Weest wellekom binnen,
En zetje wat neer,
Wy sullen beginnen,
Wat is uw begeer,

Wat sou ik begeren,
Wel ik begeer jou,
In deugd en eeren,
Tot mijn egte vrouw;

Bent gy niet genegen,
Te wesen mijn bruid?
So gaen ik mijn wegen,
En ik schey 'er uyt.

Wel Cloris hoe praetje,
Te haestig is kwaed,
Meend gy zoete maetje,
Dat gy zult te laet
Komen om te trouwen?
Het kan u mijn vrind,
In 't kort haest berouwen,
U tog wel verzind.

Mijn broek die moet weyer,
Indien dit so blyfd,
'k Moet na de sneyer,
Raek ik aen geen wijf,
'k Kan niet langer wagten,
Nu zijt gy te vreen,
'k Wil u niet verkrachten
Zeg maer ja of Neen.

Gy lijkt het te meenen
Ik hoor 't aen jou reen,
Gaen wy maer heenen
Ik ben wel te vreen,
Doet so jonge maegjes
Dan benje uit de nood,
Elk trouwd al eens graegjes
En dat voor sijn dood.

Een nieuw lied van het zwierig trantje.

Voys: *Van Marretje Plank.*

IK ging lestmael eens om een Trant,
Met een mooy meysje hups en kant,
En namen een zoet zwiertje,
't Was een mooy Venus diertje,
En waren vrolijk ende bly,
Hey hey diderondy.

Dooreerst zwierde wy met ons twee,
De slykstraet door allon alle,
Daer wy ons buykje vulden,
En daer wy braefjes smulden,
Wafeltjes, Wijn en bier daer by,
Hey hey diderondey.

De slykstraet uyt voort als een hart,
Draefde wy na de botter markt,

Voort na dat hoere steegje,
Snapte wy met een veegje,
Op 't duyve Plat daer kwamen wy,
Hey hey diederondey.

Vandaer na magretje Plank,
 Daer dronkme een soopje om een blank,
 Al op karzouse schillen,
 Wie sou 'er niet zoene willen?
 Het was 'er van voren of op sy;
 Hey hey diederon dey.

Doe zwierde wy voort na scheele galt,
 Daer hebben wy 't leste geld vermald;
 Ik en myn lieve trijntje,
 Dronke braef bier en wijntje,
 En lubbert liep in de wey;
 Hey hey diederondey.

Als nu ons zwiertje was gedaen,
 Syn wy zamen naer huys gegaen,
 Ik zoende dit zoete meysje,
 Voor 't laetst nog braef een Reysje,
 Heel wel vernoegd so scheyde wy;
 Hey hey diederondy.

Maer ziet een korte tyd daer naer,
 Toen wierd ik vry wat vreemds gewaer;
 Dat kan ik niet vergeten,
 Hoe dat ik was bescheten,
 Al van die hoer die snode pry;
 Hey hey etc.

't Was wel ter deeg met mijn verbruyd,
 Ik was geschoten sonder Kruid,
 O jetje en og armen,
 Ik en dee niet als karmen,
 En was wel drommels in de ley,
 Hey hey etc.

Voor vyf en twintig gulden geld
 Ben ik door groote pijn hersteld;
 Sy sullen my er niet meer pieren,
 Ik schey 'er uyt met zwieren,
 En hou het met mijn lief marry,
 Hey hey etc.

Oorlof gy jongmans voor 't lest,
 Schoud de hoertjes als de pest:
 Laet dat gebroed maer lopen,
 Sy slaen kwa munt met hopen,
 En lagchen u nog uyt daer by;
 Hey hey etc.

d'Allarm trompet, geblazen binnen Utrecht over het gebrek der jonge dogters voor de pagies en lakeyen.

Voys: Ik bender gegangen aen een groen kant.

MEysjes weetie geen avans?
Om met vruegde geld te winnen,
Gaet na Uytregt waeg een Kans;
Want daer is een groot gestoet,
Heeren, Graven, Ryk van goed,
Princen, Vorsten, Ambassaden,
Zijn daer nu in overvloed.

Yder Vorst en Ambassaed,
Heef veel Pagies en Lakeyen,
Twintig dertig na sijn staet;
Yder Pagie is een Man
Als een Ionker of Graef Ian
Daerom Meysjes trekt daer henen,
Nu gy geld verdienen kan.

Daer is van alderhande aerd,
Hoog en Nederduytze Vorsten,
Schots en Yers en Savojaerd;
Polen, Pruyssen, Italiaens,
Portugees en Catalaens,
Zweden, Deen, en Moscoviters,
Engels, Hollands, Frans en Spaens.

Want de Stigtze Meysjes fraey,
Winnen Geld by Dag en Nagten,
Van de Pagies en Lakey;
Op sijn Frans of Catelaens
Op sijn Hollands, Duits of Spaens,
Op sijn Yers, of Schots of Engels,
Portugees of Italiaens.

Op sijn Pools, Savoys en Pruys,
Op sijn Deens of Moscoviters,
Op sijn Keuls en Waels in 't Kluys;
Op sijn Zweeds of op sijn Haegs,
Op sijn Befs of op sijn Kraegs,
Op sijn Stigts, Zeeuws, Fries en Vlamings,
Al was 't Tienmael alle Daegs.

Meysjes houd jou Beffen net,
 Laetse wel ter deeg bestrijken,
 Van een Ionker of Cadet;
 Want het werk is hier drok rollen,
 met de mangelstok,
 Drie ducaten voor een reysje,
 Speelen met de bonte rok.

Komt 'er dan een oude paep,
 Die sijn piek begint te roesten,
 Schuurtse wel ter dege fraey,
 Dan so krygje nering zat,
 En gy wind een grote schat
 Schuurd de snaphaen na de moden,
 Houd de pieken schoon en glat.

Toonje lustig fier en zoet,
 Eyst het geld eerst van te voren,
 Eer dat gy uw arbeyd doet,
 Schroomd niet voorje maegde blom,
 Al was't t'Uytregt aen den dom,
 Leerd van alderhande streken,
 Onder, boven, regt en krom.

Oude mans vryagie.

Voys: *Van 't muyze valletje*

IK wensch u goeden dag katlyn,
 Liefje wou gy mijn vrouwtje zyn;
 Ik kom 't u vragen,
 Is 't u behagen,
 So sullen wy het samen wagen,
 Daer is mijn trouw
 O schoon jonkvrou,
 Mijn hart, ziel en lijf is voor jou.

Wel lieve beuling dat is raer,
 Spreekt gy my aen ey lieve vaer,
 Praet gy van trouwen,
 Dat sou u rouwen,
 Gy sou in 't kort uw hoofd wel klouwen,
 Dan kwam gy wis en zeker wel,
 Uyt het vagevier voort in de hel.

Og doet het maer mijn honing dief,
 Ey ik heb jou so droevig lief,
 Mijn lief verheven,
 Ik zal jou geven,
 Geld en goed om van te leven,
 Wild gy genesen mijn Minnepijn,
 Gy sult een vrouw der vrouwen zyn.

Neen zoete lieve treuzelaer,
 Gy zyt te out mijn lieve vaer,
 Wel 't is te bijster,
 Komt gy een vrijster,
 So aenspreken jou regte grijster,
 Gaet zoekt een ouwe totebel,
 Die heel berimpeld is van vel.

Neen ik meen jou mijn lieve kind;
 Lapt het maer aen ik heb zatter splint,
 Laten wy trouwen,
 Gy sult een vrouwe
 Sijn en 't zal u noyt berouwen,
 En zult een joffrou zijn van staet,
 Bedenk u wel eer 't is te laet.

Neen vriend al woeg gy zwaer van goud,
 So weet dat ik um niet en smout;
 Weg gore sander,
 't Moet sijn een ander;
 Wel lieve bestevaer gy kander,
 Tog niet genesen mijn minnepijn,
 Het moet 'er een ander Rapje zijn.

De Ionkheyd loopt by nagt en daeg,
 Veel aen de gang is dat 'er geen plaeg,
 By vuyle snoeren,
 Laet jou niet loeren,
 By kakkellollen en jonge hoeren,
 En t' huys slaen sy jou op de huyt,
 Voort met drie sprongen de deuren uyt.

Wel heeft de Ionkheyd dat gebrek,
 Doen sy dat al zeg ouwe gek;
 Komt dat te beure,
 Men moet niet treure,
 Pascientie dan het sijn maer leure,
 Word men by dag eens afgeboend,
 's Nagts word men weder afgezoend.

Troost u daer mee mijn lieve kind,
 Daer staet verzind eer gy 'er beginnd;
 Loop spytig meysje,
 Iou welig vleysje,
 Dat moet zo altemets een reysje
 Worden geklopt en Afsmeerd,
 't Is tyd dat gy eens moris leerd.

Een vermakelik hanen gevegt, tussen twee gepaerde hanen, en twee ongepaerde hennetjes, hoe dat het eene hennetje haer spooren in de battalje verloor.

Voys: *Van kleyne Philipje.*

IK ging 'er lest Wandelen tot Vermaeck,
Daer zag ik gebeuren een aerdige zaek,
Al van twee hanen die met getier,
Twee hennetjes pikten tot haer pleyzier

Het waren twee hanen die sonder jok,
Haer eyge hennetjes hadden in 't hok,
Sy waren so hanig,
Gekampt en gespoord,
En hebben twee andere hennen bekoort.

De hennetjes waren van pluymen so net,
En waren nog noyt van hanen besmet,
Het waren pas kuykens van agtien Iaer,
De sporen wild horen die krielde haer.

De hanen die kraeyden al koekerekoe,
En vlogen so op de hennetjes toe,
De hennen niet bleu tuk tuk te geu,
Sy weren haer veren so wel als een kneu.

De hanen die toonden haer grote moed,
En smeten de Hennetjes onder de voet,
De hanen seer stijf hoord wat een bedrijf,
De staken de hennen met pennen in 't lijf.

Terwijl de hanen so onbedagt,
De hennen met pennen so hebben verkragt,
De hennetjes teer, al na haer begeer,
Die wipten haer kuyfjes als op ende neer.

Terwijl de hanen de hennen malkaer,
So rukten en plukten malkander in 't haer,
So kwamen terstond veel Jongens in 't rond,
Waer door de hanen en hennen opstond.

De hanen en hennen vlugten so dra,
De Jongens die liepen en riepen haer na,
't Een hennetje ziet haer sporen verliet,
Om dat sy in 't vegten so waren verspied.

De hanen die kwamen weer zonder Iok,
 Al by haer eyge hennen in 't hok,
 De hanen verschrikt die waren verklekt,
 Dat sy andere hennetjes hadden gepikt.

Nu is het gekomen geheel in 't ligt,
 Daer van so is 'er dit liedje gedigt,
 Van 't hanen gestort en 't hennen gehort,
 Ligt komen daer jonge kuykens in 't kort.

Een vermakelyke klugt, tussen een heere knegt en een jonge juffrouw.

Voys: *Waerom verlaet gy myn.*

EEn Iuffer fier en schoon
 Die ging om te vermeyen,
 Alleinig in persoon,
 Na buyten toe ydoon ,
 Om haer vermaeck te vinden,
 Al in het leugdig hof,
 Onder de groene linden,
 Daer wajen geen blad'ren of.

Een heere knegt sertijn,
 Die bood haer reverentie,
 O zoete Iuffer rijjn,
 Mogt ik uw dienaer zijn:
 Haer mond beletten 't spreken,
 Haer wesen kreeg een bloos,
 Haer oogen gaven 't teken,
 Dat sy hem daer voor koos

Sy benne voort gegaen,
 Tot in 'er vaders tuyntje,
 Buyten de stad hoord aen,
 Digt by de malie Baen,
 Toen sprak hy sonder rasen,
 Iuffrouw als 't wese mag
 So laet ik jou eens grasen,
 Toen schoot sy hem een lag.

Hy nam de Iuffer ras,
 En ley haer zagies neder,
 Al in het groenen gras,
 Dat haer behagen was,
 Sy gingen zamen stoejen,
 De Iuffrouw met de knegt,
 Men zag de liefde groejen,
 Onder dit zoet gevegt.

Hy toonde de Iuffrouw daer,
 Twee soete appelkosen

Al met een sparzie klaer,
Die schonk hy al aen haer;
Iuffrouw was niet afkerig,
Terwyl 't de knegt haer bood,
Maer sy was seer begerig,
En namse in 'er schoot.

Dat smaecten haer so zoet
 dat sy de knegt ging lonen
 Al voor dat zoete goed,
 Dat liefde groejen doet,
 Sy liet hem sonder missen,
 Al in een vijver klaer,
 Na sijn genoeggen vissen,
 Gelijk ik een hengelaer.

Toen sprak de juffer fris,
 Kom laten wy wat eten,
 En maken klaer de vis,
 Die nu gevangen is,
 Sy schonk hem Bagchus stralen,
 Uit haer papaetjes Vat;
 Musschaten en bakalen,
 Van 't beste dat sy had.

Als sy waren verzaed,
 Toen wou de luffer treden,
 Al na haer Huys verstaet,
 Het was al mooytjes laet;
 En hy ging haer geleyen,
 Tot digte by haer huys,
 Sy gaf hem voor het scheyen,
 Een Diamanten kruys.

Kermis vreugd, gehouden tussen Krelis en Marretje van Oossanen.

Voys: Og lieve Beer, wat zal ik nu gaen maken.

WEI hey zie daer,
 Wie sou 'er dood voor wesen,
 Kermis moet sijn gepresen,
 't Komt maer eens in 't Iaer,
 Nu is 't den tijd,
 Om vreugde te bedrijven,
 En te zyn verblijd,
 Om figelant,
 Met malkander te nemen
 nu een schoonder trant.

Anne en Lijs,
 Kees louwen en sijn Claertje,
 Peete Baefje en mooi Saertje,
 Sijn van gekheid wijs,
 Krelis en Ian,
 Met Maertje van Oossane;
 Vallender op an,
 't Is bik en buys,
 En zingen van den avont,
 Van de nagt niet t'huys

Haer eerste trant,
Dat is na de spullen,
Broertje lief laet jou niet lullen,
Samen hand aen hand;
De kramen in
En schafte bolle buysjes,
Dat gaet na 'er zin,
Agter 't gardijn,
Met Klaertje,
Leen en Kloentje,
Drinken bier en wijn.

Dan als een hert,
 Ziet men met hele hopen,
 Ia met gantsche troepen lopen,
 Na de buttermarkt,
 Daer zit kleyn Ian;
 Roept hier, boere jongens
 Koopje nu niet van,
 Mijn een moy boek,
 Een aer roept ouwe kennis,
 Koopje nu geen koek.

Dan gaen sy treen,
 Voort met een couragie,
 So voort na lanpotazie,
 En dan weder heen,
 Na de slijkstraet,
 Hiete wafels met zuyker
 Smaken delicaet,
 Dat gaet sijn gang,
 Men sou 't so kunnen houwen
 Al sijn leven lang.

Dan zonder erg,
 Al weer het ouwe resje,
 Yder een met sijn matresje,
 Naer de koperberg,
 Of na den burg
 Daer joeld, daer troeld en woeld men
 Dan voort zonder zurg,
 De gantsche nagt;
 So werd dit kermis trantje,
 Vrolyk door gebragt.

Als 't geld is op,
 Dan is 't Adieu bonsjoertje
 Yder een na sijn moertje;
 Dan klouwd men sijn kop;
 Dees kermis vreugd,
 Maekt dat het menig meysje negen
 Maenden heugd,
 Die in der daet,
 Het komen te beklagen,
 Als het is te laet.

Oorlof voor 't lest
 Gy boertjes en boerinnen;
 Schout tog sulk een oneerlijk minnen,
 Myd dat als de pest,
 Gy zyt bedot,
 En zit bedroeft te klagen,
 Tot een yders spot,
 Ontrooft van eer;
 Daerom laet dit u strekken
 Tot een goede leer.

Een aardige vryagie, tussen een medicyne docter en een renteniers dogter.

Voys: *Pourquoi vous pleinje vous.*

MYN liefste die ik min,
Ik wou u wel eens spreken,
Myn liefste die ik min,
Gy staet vast in myn zin,
Ik hield u voor myn eygen,
Dat ik u hebbe mogt,
En so ik u kan krygen,
Is 't veer genoeg gebrogt.

Wat is dat voor een praet
My dus stout aen te spreken;
Wat is dat voor een praet,
By dogters van myn staet,
Hebt gy geen and're reden,
So kunje maer weer gaen,
En alte best gaen treden,
Van daer je komt van daen.

Myn lief ziet wat je zegt,
En wie u aen komt spreken
Mijn lief ziet wat je zegt,
Het is geen boere knegt,
't Is een doctoer gepresen,
Die allerhande Pijn,
En ziekte kan genezen,
Hoe dat die ook mogt zyn.

'k Loof dat gy met my gekt,
Ik heb geen pijn nog kwalen,
'k Loof dat gy my gekt,
'k verzoekt dat gy vetrekt
Wilt vry die moeyte sparen,
Zoekt ander tydverdrijf,
Ik zoek geen mordenaren,
Te hebben aen mijn lijf.

O gruvelijke Tael,
En vreselyke Woorden,
O gruvelijke Tael,
En schrikkelyk verhael,
Zoud gy my niet begeren,
'k Heb wonderbaer verstant,
Van pillen en clisteren,
Trots iemant in dit land.

Myn heer als 't heer zal zyn,
'k Heb uw hulp niet van noden,
Myn heer als 't heer zal zyn,
Gy hebt geen Raed voor myn,

Ik sal mijn heer sijn pillen,
En uw clisteren man,
Wel houden uyt myn billen,
Verzekerd u hier van.

Ik kan 't colyk compass,
En buikpijn ook genesen,
Ik kan 't colyk compass,
Genesen wonder ras,

'k Versta op alle zaken,
 Al wat een dogter let,
 Dat weet ik goet te maken,
 Al staende of in 't bed.

Ik zeg u andermael,
 Dat ik heb geen gebreken,
 Ik zeg u andermael,
 Dat ik walg van uw tael;
 'k Zou wenschen en begeren,
 dat gy van hier wild gaen
 Uw dranken clisteren,
 Die staen my gants niet aen.

Gy weet niet wat gy zegt,
 Mijn Engel mijn beminde,
 Gy weet niet wat gy zegd,
 Treed met my in den Egt,
 'k Heb poejer vol vertuiten,
 En drankjes wonder zoet,
 'k Heb wieken en ook spuiten,
 Voor alle dingen goet.

Heer docter met verlof,
 'k Heb u nog wat te vragen,
 Heer docter met verlof,
 Neemt my niet kwalik of,
 De vraeg die sou maer wesen,
 Of gy ook door u konst,
 Uw Gekheyd kund genesen,
 Dan hebt gy wis mijn gonst.

Wat helse vraeg, o spijt!
 Ontaerdse aller vrouwen,
 Wat helse vraeg, o spijt!
 Neen gekheid duerd altijd.

Dan is 't niet buiten vresen,
 Heer docter wat je doet
 Dat gy noyt zult genesen,
 'k Ga binnen weest gegroet,

O duldelose spijt!
 O smart noyt te vergeven!
 O duldelose spijt!
 En gruwelyk verwyd,
 Ik ga een ander Minnen,
 Zo waerlyk als ik leef,
 En zet haer uyt myn zinnen,
 Die onbedagte teef.

Kort en aerdig vryery, tussen een jongman en een jonge dogter.

Voys: *Rosemond die lag gedoken.*

LUystert toe gy jongelingen,
Die staeg na wat nieuws uytziet,
En gy meysjes, naer het zingen,
Van dit moy en aerdig lied;
Van een knegje die syn meyd,
Kort en aerdig heeft gevreyd.

Op een tijd kwam deze vryer
 By een meysje excelent,
 Bloed het was so rare stryer,
 Als by ymant was bekent;
 Tog hy heeft het onderstaen
 Om haer dus te spreken aen.

Zusje lief, hoord ik wil trouwen,
 Wilje mee te bruyloft gaen?
 Voor strooystertje zal ik u houwen,
 Of wilt gy voor speelnoot staen?
 Neen zey zy, voor geen van bey,
 Dat verdriet moet aen een zy.

Strooystertje en ook speelnoodje
 Heb ik beyde al geweest,
 En ik zweer het by mijn grootje,
 Of wel by een nare geest;
 Zo gy op een bruyloft mijn
 Zult zien, eer ik bruyd zal zijn.

Meysje gy hebt wel gesproken,
 Dat is 't gene dat ik zoek,
 Kom dit vuur diend aengestoken,
 Gaet met my eens om een hoek,
 't Geen sy deed, hy ging met haer,
 En zo raekten 't Huw'lik klaer.

Zo veer dat men 't eerst sou vragen
 Aen haer Taetje en 'er Mem:
 Die scheen het ook te behagen,
 Want sy gaven voort haer stem,
 Kinders houwd en trouwd malkaer
 Al was 't ook nog voor Nieuw Iaer.

Oorlof vryers ende vrysters,
 Maekt het mee zo kort en goet,
 Kleefd aen een gelyk trekpleysters,
 Want het eens tog wezen moet,
 Al dat lang en mal gelul,
 Maekt een mensch schier gek en dul.

Vryagie tussen de Koning van Vrankryk en de Koninginne van England.

Voys: *God groet u goede morgen herderinne.*

Koning van Vrankryk.

Schoon Edel Koningin der Britse Ryken,
 Wiens wapen voerd den distel, Harp en roos,
 Ik zal in u liefde nog bezwijken,
 So gy mijn min verbannen gaet altoos;
 Wild niet veragten,
 Mijn zugt' en klagten,
 Ik ben Louis Bourbon,
 De Franse lely son.

Koningin van Engeland.

Wel Koning Lodewyk was 's uw begeren?
 Dat gy uw liefd' en min my openbaerd;
 Door al uw zugten en lammenteren,
 Ik ken uw loze schijn en valsche aerd,
 So ik u mijn ooren,
 Verleen tot horen,
 Na 't geen dat gy my bied,
 So waer ik in 't verdriet.

Koning van Vrankryk.

Zou dan een Konings mond geen waerheid spreken
 Schoon hy wel eer sijn woord verbroken heeft,
 Ik wil aen u betonen met een teken,
 Dat gy geen twijffel aen de waerheid geeft;
 Tallart egale,
 Mijn Generale,
 Die heeft u Majesteyt,
 Al lang voor mijn gebreyd.

Koningin van Engeland.

Groot magtig Koning so gy mijn laet blyken,
 Een teken dat gy my opregt bemind,
 So zal ik met mijn Britse Koningrijken,
 U ook erkennen als een trouwe vrind,
 En gaen verstoten,
 Mijn bondgenoten,
 En treden so terstond,
 Met u in Vreeverbond.

Koning van Vrankryk.

Ik geef aen u de schoone stad Duynkerken,
 De beste paerel van de franse Kroon,
 Met sijn Fortressen ende Buytenwerken,
 Tot onderpand, o Koninginne schoon!
 Het puyk der steden,
 Geef ik u heden,
 De schoonste bloem publyk
 Van 't gantsche Lely Ryk.

Koningin van Engeland.

Wel Christen Koning 'k wil met u aenspannen,
 En steken 't oorlogs zwaerd voort in de schee,
 Al die ons tegen staet zal men verbannen,
 En dwingen haer met ons te maken vree,
 Keyzer en Staten,
 En Potentaten
 Van kleyn of groote magt,
 Moet buygen voor ons kragt.

Koning van Vrankryk.

Princes en Koninginne groot van magten,
 Uw roem en glorie word van myn verbreyd,
 Mogt ik nog voor myn dood by u vernagten,
 Dat was een vreugde voor ons Majesteyt;
 Myn onderzaten,
 En uw zoldaten,
 Die drinken nu ter tyd
 Op ons gezondigheid.

Koning van Vrankryk.

Myn Koningrijken sullen triompheren,
 Geen magt ter waereld kan ons tegenstaen,
 Myn koopluys sullen nu wel haest floreren,
 Tot welvaerd van alle myn onderdaan;
 Uw Koninginne,
 Heeft gaen beminne,
 Le Roy Bourbon Faljant,
 Tot vreugd van Engeland.

Een vermakelyke klugt van een hengelaer die uyt vissen gaende, door een wonderlyk geval aen een ryke dogter raekten.

Voys: te Antwerpen in den ommegang, &c.

EY vrinden luisterd na dit lied,
Een wonderbaer Geval,
Het is waeragtiglyk geschied,
't Geen ik verhalen zal:
Een visser om te vissen uit gegaen,
die kreeg een rijke buyd;
't Was bon zey pierelala, etc.

Dit jong en aerdig vissertje,
Syn hert was vol verlangst,
Na hoek en 't was geen missertje,
Hy kreeg een ryke vangst,
Hy viste om een zootje baers,
Maer 't vissertje dat vong was aers,
't Was bon zy prierelala, etc.

So als hy buyten Haerlem ging,
In 't midden van de week,
Ontmoeten hem een zeldsaem ding;
Hy stond verbaesd en keek;
Toen hy sijn hoekje en sijn snoer,
Had klaer gemaekt,
hoord hoe hy voer;
't Was bon zey etc.

Hy vond veel Vrouwe kleren daer,
En ook veel Kost'likheid,
Daer leggen sijn begeren maer,
Te weten 't regt bescheid;
Van waer dat al dat goed daer kwam,
Het geen hy in het kort vernam;
't Was bon zey etc.

De Visser sloeg sijn oogen strak,
Verwonderd hier en daer;
Maer van verbaesdheid hy niet sprak
Wanneer hy wierd gewaer,
Drie meysjes met haer leden naekt,
Dat hem geen kleyntje heeft vermaekt;
't Was bon zey etc.

Hy pakten al de kleeren strak,
Knaphandigjes by Een,
Een van die naekte zwemsters sprak
Og vrind waer wilje heen?
De Visser zey dat weet ik niet,
Ik vond al 't geen dat gy hier ziet,
't Was bon zey etc.

Wanneer hy toestel had gemaekt,
 Als of hy heen wou gaen,
 Die drie godinnetjes moeder naekt
 Liepen hem agter aen,
 Sy baden om haer lijfsgena,
 En riepen liefste vriendje sta;
 't Was bon zey etc.

Door al hun klagen en gebeen,
 So stond hy eind'lik stil,
 Dewijl sijn hart niet was van steen,
 En zey wat is uw wil;
 Sy zeyde brengd deez' zaek niet uyt,
 Kiest een van drien tot uw bruyd;
 't Was bon zey etc.

Naer dat hy lang bekeken had,
 Haer welgemaekte leen;
 Gekust, gestreeld, gestreken had,
 Van boven tot beneen;
 Koos hy de longste tot sijn Vrouw,
 Die hem haer keting gaf op trouw;
 't Was bon zey etc.

Toen dese keur nu was gedaen,
 Toen meenden d'ander haer
 Te kleden en voort heen te gaen,
 Maer daer kwam nog een maer:
 Sy moesten geven al haer geld,
 Op dat dit noyt sou zijn verteld?
 't Was bon zey etc.

De ouders van de longste doe,
 Die hoorden hoe het stond
 Geschapen, stonden beyde toe,
 't Besloten trouw verbond:
 Maer een moer om haer schade kwaed,
 Die heeft de zaek te los verpraet;
 't Was bon zey etc.

Op Vissers die uyt vissen gaen,
 Als u dit vald te beurd,
 Keykt niet eens of uw dobber staet,
 Maer aenstonds maer gekeurd:
 En jonge meysjes wilje aen
 De man, zo moetje uyt zwemmen gaen
 't Was bon zey pierelala, etc.

EYNDE.

Register.

WAt ontmoet, Ymant aerdigheden.	3
Longe Meysjes luysterd toe.	4
Weynig Mans weet ik vroom te zyn.	6
Onlangs geleen ging ik bedroeft van Zinnen.	7
Savonds laet in donker, Dan sijn de Katjes graeuw.	8
Ik min de vrye Vryers staet.	9
'k Was laest in een Gelag, Van Dogters en Gezellen.	10
Wel hy, wat leyd de Knecht te stoeijen.	12
Wat mag tog sijn de reden, Dat ik Tyter niet en hoor.	13
Een aerdig Vogelaertje, Is 'er vroeg opgestaen.	14
Laest lelden my de Meyd aen 't Hoofd.	15
Maekje Klaer, Maekje Klaer, De Kallefs Kop is gaer.	16
O Vechtstroom! met uw blanke Zwanen.	17
Hoort Iong Gezellen; Ik zal 't Vertellen.	18
Wie sou altyd wenschen, Zulken zwier in dese Stadt.	20
Ag zuyker Mond, Ik sta heel verzet.	21
Daer kwam een Boer aen Ryen.	22
Kom luystert Vrinden met malkander.	23
Te Antwerpen in den Ommegang.	24
O droeve werelt vol van ongenugte.	26
Og hoe ben ik bedrogen! 't Is met my verkeerd.	27
Al wie wil horen zingen, Nieuw ongehoorde dingen.	28
Hoe dat ik waer in Angst en Vrees.	29
Ag aldersoetste Zilvia.	30
Hoord wat mijn lest is ontmoet.	31

Ik moet de Min veragten, Met al haer zoet gevley.	33
Pourquoi vous pleinje vous.	34
Ag Waerde Vader ik buig mijn neer.	35
Silvester en Coridon, Sy zaten bei onder de Linde.	36
God groet u schoone Maegd.	37
Wat Droef Geluyd komt ons te hooren?	38
Wat Vreugde en Geluk, Komt Nederland ter Ooren.	40
Ey Lagt'er niet te stijf, Die hoort dit vreemd bedrijf.	41
Al die 'er sijn Kosje aen Land niet kan winnen.	42
Ag ik Onteerde Maegd ik mag wel Klagen.	43
Alderliefste Herderin, Pronkbeeld van de Nederlanden.	45
Wel zoete Susje van Zaendyk.	47
Ag waerde Herderin.	48
De Trom maekt yder 't Hert vol moet.	50
Een Mof die ging hem verhueren.	52
Bonsoir vos serviteur, Comma vatje mooy Meysje.	56
Hoort na dees klugt, 't Geen ik te kennen geven	57
Ag oogen stort een Vloed van Tranen.	59
De Herder Philander sliiep ontrent een Hey.	60
Zoete Lief komt veur, Al aen de Deur.	62

Schoon Isabel aenhoord mijn droevig Klagen.	63
Jonkman ik ga naer de Wey, Roosjes mijn.	65
Een Droevig Stuk zal ik vertonen.	66
De Boosheydt groot, Gaet nog gestadig voort.	69
Ag! ag, eylaes wat heb ik gaen beginnen.	71
Wild Vreugde bedrijven, Gy Meysjes en Wijven.	72
Hoe speeld my de Min, Van myn Herderin.	74
Moeder ik ben nu Getrouwd.	75
Hoort toe nu al te zamen, Al na dit Klugtig Lied.	76
Een Kind van 's Moeders dragt.	77
Waer benje mijn Roosje, Mijn zoete Honing dief.	78
Ik ging lestmael eens om een Trant.	79
Meysjes weetje geen Avans?	81
Ik wensch u goeden dag Katlyn	82
Ik ging 'er lest Wandelen tot Vermaeck.	84
Een Iuffer fier en schoon, Die ging om te vermeyen.	85
Wel hey zie daer, Wie sou 'er Dood voor wesen.	86
Myn liefste die ik min	88
Luystert toe gy Jongelingen.	89
Schoon Edel Koningin der Britse Ryken.	91
Ey Vrinden luisterd na dit Lied.	93

FINIS.